

THE ATMANAND PRAKASH REGISTERED No. B. 431

{ श्रीमच्छिवानन्दसूरिसिद्गुरुभ्यां नमः }

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

{ सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः }

शान्तिः स्वान्तप्ररूढा नवति नवततिज्ञान्तिरुन्मूलिता च
ज्ञानानन्दोद्यमन्दः प्रसरति हृदये तात्त्विकानन्दरम्यः ।
अर्हद्वाणीविनादो विशदयति मनः कर्मकहानलाग्न्जः
आत्मानन्दप्रकाशो यदि नवति वृणां जावभृद-हृदिकाशः ॥

पुस्तक १२. } वीर संवत् २४४१ पोष. आत्म सं. १९. { अंक ६ गो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा. भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ
१	प्रबु स्तुति. ...	१४१	६	पन्यासश्च श्रीमद् दानविषयश्च म.	
२	विद्यार्थी ज्वन केतुं होतुं नेम्य ?	१४२	७	हाराजतुं धर्म संयधी भाषण.	१५३
३	"भारता नाथ त्वादि आधारे."	१४७	८	गणितप्रदानके समय मुनिमहा-	
४	सस्ता बाजानी यादी भाटे जैन		९	राज श्री हंसविषयजने दिया	
	श्रीमंतोने अपीव. ...	१४८	१०	हुवा मोध. ...	१६१
५	विविध विषयो. ...	१५१	११	वर्तमान सभाचार. ...	१६३
वार्षिक-मूल्य रु. १) २ पास अर्थ आना ४					

धी आनंद प्री-टींग प्रेसभां शाह गुवाभर्यंद ललुभाधये छा'पु'-सावनगर.

આ સભા ધર્મ મેમ્બરોને ભેટ.

આ સભાના માનવંતાને નીચે જણાવેલા અંશે ધારા મુજબ ભેટ આપવા માટે મુકરર થયા છે.

- ૧ શ્રી જૈન ગ્રંથ ગાઇડ (જૈન માર્ગદર્શક ભોમીયો)
- ૨ શ્રી જંબુચરિત્ર (ભાષાંતર)
- ૩ આત્મવિલાસ સ્તવનાવળી. (જેમાં શ્રીમદ્ વિજયનાંદસરિકૃત ચોવીશી, ભાવના સ્તવનો તથા ઉપાધ્યાયશ્રી મહારાજ શ્રી વિરવિજયશ્રી કૃત વિવિધ સ્તવનો.)
- ૪ શ્રી ભકિત ભાવના પ્રકાશ.
- ૫ શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા વિસ્તારથી અર્થ સહિત.
- ૬ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણમૂળ. ૭ ધર્મરત્ન લઘુ ટીકા.
- ૮ પંચ સૂત્ર સટીક ૯ ચંપકમાળા કથા. ,,
- ૧૦ અદ્યપબ્દુત વિચાર ગર્ભિત મહાવીર સ્તવ.
- ૧૧ સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ.
- ૧૨ સુદર્શના ચરિત્ર (માગધી ઉપરથી સંસ્કૃતમાં અનુવાદ)
- ૧૩ શ્રી રોહિણી અશોકચંદ્રની કથા. (મૂળ) ૧૪ આચારોપદેશ (મૂળ)

નંબર ૬ થી ૧૪ સુધીના સંસ્કૃત મૂળગ્રંથો હોવાથી તેના અપી જૈન બંધુ ભાગ્યેજ હોવાથી પ્રથમ મુજબ આ સભાના લાઇફ મેમ્બરો જે મંગાવશે, તેને મોકલવામાં આવશે. કારણ કે તેવા મૂળ ગ્રંથો અહોળા પ્રમાણમાં તેના અભ્યાસી મુનિ મહારાજ વગેરેને તેમજ જ્ઞાન ભંડારોને સભાની જેમ તેઓની વતી ભેટ અપાયે જાય છે તેમ આ નં. ૬ થી ૧૪ સુધીના મૂળ ગ્રંથો તેમની વતી અપાશે, અને બાકીના મૂલ સંસ્કૃત સિવાયના તમામ ગ્રંથો લાઇફ મેમ્બરોને પોરટેજ પૂરતા પૈસાનું વી. પી. કરી આવતા માહા સુદ ૫ થી મોકલવામાં આવશે. જેથી અમારા માનવંતા મેમ્બરો સ્વીકારી લેશે.

આ સભા તરફથી હાલમાં નવા છપાયેલા ગ્રંથો.

૧ જૈન ગ્રંથ ગાઇડ. (જૈન માર્ગદર્શક ભોમીયો)	રૂ. ૧-૦-૦
૨ શ્રી જંબુચરિત્ર. (ભાષાંતર)	,, ૦-૮-૦
૩ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ. (સંસ્કૃત)	,, ૦-૧૦-૦
૪ ધર્મરત્ન લઘુ ટીકા.	,, ૦-૧૨-૦
૫ સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ.	,, ૦-૧૦-૦
૬ પંચસૂત્ર સટીક.	,, ૦-૬-૦
૭ ચંપકમાળા કથા.	,, ૦-૬-૦
૮ અદ્યપબ્દુત વિચાર.	,, ૦-૨-૦
૯ સુદર્શના ચરિત્ર.	,, ૦-૩-૦
૧૦ આચારોપદેશ.	,, ૦-૩-૦
૧૧ રોહિણી અશોકચંદ્ર કથા.	,, ૦-૨-૦
૧૨ શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા વિસ્તારથી અર્થ સહિત	૦-૮-૦

માત્ર સંસ્કૃત ગ્રંથો જ જ્ઞાનભંડાર અને તેના અભ્યાસી મુનિ મહારાજોને તેઓના વિશ્વમાન (હોવાત) વડિલ મુનિશાસ્ત્રીને લેખીત આજ્ઞાથી પોષ્ટેજ પૂરતા પૈસાનું (આવકના નામનું ૧૦%) કરી મોકલવામાં આવે છે. બીજાઓને ઉપરની કિંમતથી મોકલવામાં આવશે. પોરટેજ જુદું.)

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिभूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकदुःखोपनिपात-
 पीमितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૨] વિક્ર. સંવત ૨૦૪૧, પોશ. આત્મ સંવત ૧૯. [અંક ૬ ઓ.

પ્રભુ સ્તુતિ.

શાદ્દૃષ્ટ વિક્ષીડીત.

જે શ્રી? પૂર્ણ વિકાશ પાંડવ તણી સંપૂર્ણ શોભા ધરે,
 જેમાં કોમળ શાંત તેજ અળકે પ્રાણિ દયાનું ખરે;
 ચાલે નિત્ય અખંડ તત્ત્વપદની જ્યાં ધ્યાન ધારા સદા,
 તે શ્રી સુંદર વીતરાગ નયનો દો મોક્ષની સંપદા. ૧

શુર સ્તુતિ.

ગીતિ.

મન વચન કાય ચોગે, શુભ કરવા જે મહાત્મતો ધરતા;
 જય પામે શુરવર તે, ભવિજનના કર્મ કષ્ટને હરતા. ૨

૧ શોભાથી પૂર્ણ વિકાશ પામેલા.

૧૪૨

ગ્રાનંદ પ્રકાશ.

* વિદ્યાથી મન કેવું હોવું જોઈએ ?

અને

તેને હિતકર તેમજ માર્ગસૂચક શું છે ?

ચોજક—મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ, મહેસાણા.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૨ થી શરૂ.)

મનની કેળવણીનો મતલબ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનો છે, વસ્તુસ્વભાવથી જ્ઞાત થઈ મનને જ્ઞાનદ્વારા દૃઢ, નિર્મળ અને ઉન્નત કરવું જોઈએ. જગતની અંદર મનુષ્યજાત પ્રાપ્ત કરવાનો ઉદ્દેશ્ય ફક્ત જ્ઞાન-પ્રાપ્તિ માટે જ છે. જ્ઞાનદ્વારા મનુષ્ય ઉન્નત થાય છે, અને મોક્ષપદ પણ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. તેથી સંસારની અંદર જે કોઈપણ સારતત્ત્વ હોય તે તે ફક્ત જ્ઞાન જ છે. જ્ઞાનની શાખાઓ મુખ્ય બે ભાગોમાં બહેંચાયેલી છે. એક આધિ ભૌતિક અને બીજી આધ્યાત્મિક આધિભૌતિક એટલે સંસારના બાહ્ય પદાર્થોના સ્વરૂપથી જ્ઞાત થવું તે. અને આધ્યાત્મિક એટલે પોતાના આત્મસ્વરૂપનું જ્ઞાન મેળવવું તે. આ બેને સામાન્ય રીતે વ્યાવહારિક અને ધાર્મિક કેળવણીના નામથી ઓળખવામાં આવે છે. મનુષ્ય માત્રને આ બન્ને પ્રકારની કેળવણી લેવાની આવશ્યકતા છે. એ બન્ને વિના મનુષ્ય પોતાની વાસ્તવિક ઉન્નતિ નથી કરી શકતો. વ્યાવહારિક જ્ઞાન વિના કેવળ ધાર્મિક જ્ઞાનમય જીવન આંધળું છે, અને ધાર્મિક જ્ઞાનના અભાવવાળું કેવળ વ્યાવહારિક જ્ઞાનમય જીવન પાંગળું છે, માટે બન્ને પ્રકારના જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની મનુષ્ય માત્રની પૂર્ણ ફરજ છે.

પૂર્વકાળમાં આપણો પરમપવિત્ર આર્યવર્ત દેશ સભ્યતાની શિખરે પહોંચ્યો હતો. સંસારમાં જેટલું જ્ઞાન-વ્યાવહારિક તેમજ ધાર્મિક આજે વિદ્યમાન છે, તે બધાનું મૂળ કારણ આર્યવર્ત જ છે. આ દેશમાંથી જ હુનીયાના બધા દેશોમાં જ્ઞાન ફેલ્યું છે, પૂર્વકાલના આર્યદેશવાસી મનુષ્યોને વ્યાવહારિક અને ધાર્મિક બન્ને પ્રકારનું શિક્ષણ સાથે જ આપવામાં આવતું હતું. તે સમયના ભારતવાસીઓ બન્ને પ્રકારના શિક્ષણમાં પૂર્ણ થઈ પછી જ પોતાના જીવનકાર્યમાં પ્રવૃત્ત થતા હતા. પરંતુ કાલની ગતિ વિચિત્ર છે તે કોઈને પણ સદા એક સ્થિતિમાં રહેવા નથી જ દેતો, તેણે પોતાનો અમલ ભારત દેશવાસીઓ ઉપર પણ ચલાવ્યો. ધીમે ધીમે ભારતવર્ષીઓ પતિત થવા લાગ્યા, તેમનું તેજ, શૌર્ય, બલ અને

* શ્રી મહેસાણા શ્રીમદ્દ પશોવિજયજી પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ વિદ્વદ્ધ શાસ્ત્રીજી મુખલાલ સંઘજીની વિનંતિ ઉપરથી કારતક વદી ૧ ના રોજ મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજે આપેલું વિદ્વતા ભરેલું ભાષણ.

વિદ્યાર્થી જીવન કેટલાક મુખ્ય બિંદુઓ.

૧૪૩

જ્ઞાન વિગેરે બધા નાશ પામવા લાગ્યા, અને સ્વાધિકાર તરફ ઉપર અજ્ઞાનનું વા-
ટળ છવાઈ ગયું. સેંકડો વર્ષ સુધી આવીને આવી અધિકારની જ રાત્રી રહી. સુ-
લાગ્યે પશ્ચિમનો સંસર્ગ થયો અને ભારતવાસીઓ પાછા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા તરફ
પ્રવૃત્ત થવા લાગ્યા. અને કાળની વિષમતાને લીધે દેશમાંથી ધર્મભાવના નષ્ટ થવા
લાગી. જીવન-કળહની વિષમતાના લીધે લોકો ધાર્મિક શિક્ષણ તરફ બેઠકારી
થવા લાગ્યા. આપણી જૈનકોમ મુખ્યત્વે વ્યાપારી કોમ હોવાથી બીજી કોમો ક-
રતાં સ્વાભાવિક રીતેજ તેની ઉચ્ચ પ્રતિભુ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા તરફ ઉપેક્ષા હોવાથી
અને તેમાં વળી ઉપરોક્ત કારણ મળી જવાથી ધાર્મિક જ્ઞાનમાં વિશેષ રૂપથી
ક્ષતિ થવા લાગી. એ સ્થિતિ જોઈ કેટલાક ધર્મ-પ્રિય પુરુષોનું લક્ષ્ય એ દિશા
તરફ ખેંચાણું, અને તેના પરિણામમાં આ તહમારી પાઠશાળા જેવી સંસ્થાઓ
ઉદ્ભવી.

આ સંસ્થાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ ધાર્મિક શિક્ષણ જ આપવાનો છે. કારણ કે વ્યા-
વહારિક શિક્ષણ માટે તો દેશમાં ઘણા સાધનો અને સંસ્થાઓ છે, પરંતુ ધાર્મિક
શિક્ષણ માટે તેવી કશી વ્યવસ્થા નથી. એ ધાર્મિક શિક્ષણનો લાભ લેવા માટે કે-
ટલાક કારણોથી પ્રેરાઈ તહમે આ પાઠશાળાના વિદ્યાર્થી બન્યા હો, અને તે ઘણી
પ્રશંસાની વાત છે. આત્મિક ઉન્નતિ ઇચ્છનારા દરેક મનુષ્યને ધાર્મિક શિક્ષણ લે-
વાની અત્યંત જરૂર છે. એમાં કોઈ ના કહી શકશે નહિ, કારણ કે તેના વિના આ-
ત્મિક ઉન્નતિ થઈ શકે તેમ નથીજ. પરંતુ સાથમાં, ઉપર જે વ્યવહારિક શિક્ષણ
માટે કહેવામાં આવ્યું છે, તે વાત પણ તહમારે ભૂલી નહિ જવી જોઈએ. આત્મિક
જીવનને ઉજાવવા બનાવવા માટે પણ વ્યવહારિક શિક્ષણની તેટલી જ જરૂર છે,
કે જેટલી ધાર્મિક શિક્ષણની છે. કારણ કે ધાર્મિક જીવન પણ તહમે ઘણું કરી
વ્યાવહાર દશામાં જ રહીને વિતાડવાના હો અને એ વ્યાવહાર દશાને વિશુદ્ધતર
બનાવવા માટે વ્યવહારિક જ્ઞાનની પૂર્ણ આવશ્યકતા છે. આત્મિક ઉન્નતિ કરવી
તથા ધાર્મિક જીવન ગાળવું, એનો અર્થ એટલો જ નથી કે ઉપાશ્રયમાં બેઝીને
ફક્ત માળા ફેરવ્યા કરવી, ખરી આત્મિક ઉન્નતિ તો તેનું જ નામ છે કે, જેના
દ્વારા પોતાના ધર્મનો ઉત્કર્ષ થાય, સમાજની ઉન્નતિ થાય અને દેશનું ભલું થાય.
પોતાની શક્તિ અનુસાર નિષ્કામ ભાવે પરોપકાર (કરવો) એજ ખરું ધાર્મિક
જીવન છે. વર્તમાન-કાલમાં આપણા જૈન ધર્મની સ્થિતિ ઘણી જ શોચનીય
દશામાં છે. ભારત વર્ષની બધી કોમો કરતા આપણી જૈન કોમ ઘણી જ પાછળ
પડેલી છે. એવી અવસ્થામાં તહમારા જેવા વિદ્યાર્થીઓ જો પુરુષાર્થ ફેરવે અને
સમાજોદ્ધાર કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરી, ધર્મની અને કોમની ઉન્નતિ કરવા તરફ
લક્ષ્ય ખેંચે તો ઘણું સાફ ફળ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. તહમારામાંના કેટલાકોનો આ
ધાર્મિક કેળવણી પ્રાપ્ત કરવાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ શિક્ષક થવાનો છે. પરંતુ શિક્ષક કેળવ

૧૪૪

ભાગ પ્રકાશ.

અને કેવી શક્તિવાળો થવા માટે સંબંધી જ્ઞાન તહેમને બહુ જ અવશ્ય છે. શિક્ષક શબ્દમાં બહુજ મહત્વ રહેલું છે. સંસારમાં સૌથી ઉંચી પદવી શિક્ષકની છે. દરેક ધર્મ, દરેક સમાજ અને દરેક દેશની ઉન્નતિ અને અવનતિ તેના શિક્ષકો ઉપર જ અવલંબી રહેલી છે, જે ધર્મ, જે સમાજ અને જે દેશના શિક્ષકો પરોપકારી, સદાચારી, પૂર્ણ ઉત્સાહી અને ઉચ્ચ પ્રતિભા વિદ્વાનો હોય છે, તે ધર્મ, સમાજ અને દેશ જ સભ્ય, ઉત્તમ અને ઉન્નત કહેવાય છે. કારણ કે શિક્ષકોમાં જેવું જ્ઞાન અને ચારિત્ર હશે, તેવું તહેમના શિષ્યોમાં, તહેમની પાસે અભ્યાસ કરનારાઓમાં પણ આવશે, એ વાત આખા જગતના અનુભવમાં છે. એવી સ્થિતિમાં તહેમે વિચારી શકશે કે શિક્ષકોનું સ્થાન કેવા મહત્વવાળું છે, શિક્ષકો પરોપકાર કરી પોતાની અને બીજાની જેટલી ઉન્નતિ કરી શકે છે, તેટલી બીજા કોઈ પણ મનુષ્ય નથી કરી શકતો. શિક્ષક થવાને લાયક તે જ મનુષ્ય છે કે જે વ્યાવહારિક અને ધાર્મિક જ્ઞાનમાં પ્રવીણ હોય, ઘણો અનુભવી હોય. તહેમાં પણ ધાર્મિક શિક્ષકને તો ઉક્ત બંને પ્રકારના જ્ઞાનની વિશેષ આવશ્યકતા છે. કેમકે તહેનું કાર્ય મુખ્ય, સમાજને ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાનું છે. ધાર્મિક શિક્ષણની વ્યાખ્યા બહુજ વિસ્તૃત અને ગહન છે. જીવવિચાર, નવતત્ત્વ કે કર્મગ્રંથની ગાથાઓ મોઢે કરાવી દેવી એનું નામ જ ધાર્મિક શિક્ષણ નથી. એટલા પુરતા જ્ઞાનજથી મનુષ્યો ધર્મવાન કહી શકાતા નથી. ધાર્મિક શિક્ષણ તેનું નામ છે કે જેના વડે મનુષ્ય સદાચારી, નીતિવાળા અને પરોપકારી થાય. સચ્ચારિત્રવાળા મનુષ્યો જ ધાર્મિકોની પંક્તિમાં આવી શકે છે. પોતાનું આત્મ-સાધન કરી શકે છે, અને બીજાનું હિત સાધી શકે છે. આવા પ્રકારનું શિક્ષણ તે જ શિક્ષક આપી શકે કે જે વ્યાવહારિક અને ધાર્મિક ગૂઢ તત્ત્વોને સારી પેઠે સમજતો અને જાણતો હોય, એવા શિક્ષકો જ સમાજને ઉપકારી અને સન્માનનીય થાય છે. આ કથનથી તહેમે વિચારી શકશે કે વ્યાવહારિક જ્ઞાનની તહેમને કેટલી આવશ્યકતા છે ?

ધાર્મિક જ્ઞાન પણ તહેમે જેટલું અને જેવા પ્રકારનું મેળવવા આહો છો તથા મેળવો છો તે. તહેમારું વાંચિત જે શિક્ષક પદ છે તેને પુરતું નથી. પંચપ્રતિક્રમણ તથા જીવવિચારાદિ પ્રકરણો લખી ગયા એટલે ધાર્મિક જ્ઞાન પૂરું થઈ ગયું એમ સ્હમજશો નહિ. એ તો ઉક્ત ધાર્મિક જ્ઞાનનું એક ગોણું અંગ છે. ધર્મના ગૂઢ રહસ્યો, ધર્મનું મહત્વ અને ધર્મની સ્થિતિ સ્હમજવા માટે તો અન્ય પ્રકારના શિક્ષણની જરૂરીયાત છે. વાસ્તવિક અને વિશાળ ધાર્મિક જ્ઞાન મેળવવા માટે તત્ત્વ ઇતિહાસ, નીતિ અને વિજ્ઞાન ગ્રંથોનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. જૈન ધર્મના મૂળ તત્ત્વો, જૈન ધર્મનો પ્રાચીન ઇતિહાસ, જૈન શાસ્ત્રોની નીતિ પ્રણાલીકા અને જૈનાચાર્યોએ કરેલું પદાર્થ નિરૂપણ-એ બધું જાણી શકાય ત્યારે જ ખરું ધાર્મિક શિક્ષણ મેળવ્યું કહેવાય. એવા પ્રકારના શિક્ષણથી જ કાંઈક ઉન્નતિ થઈ શકશે. વર્ત-

વિદ્યાર્થી છવન કેવું બ્રહ્મ જાણે.

૧૪૫

માન કાળમાં સંયોગો બહુજ જુદા પ્રકારે ઉત્પન્ન થાય છે. આગળના મનુષ્યો વિશેષ પ્રકારનું વ્યાવહારિક જ્ઞાન નહિ મેળવીને પણ પોતાનો વ્યવહાર સારી પેઠે ચલાવી લેતા હતા. વ્યપાર ધંધામાં વિશેષ અડચણો નહોતી પડતી પરંતુ હાલના બુદ્ધિવાદના સૂક્ષ્મ જમાનામાં તહેમ ચાલી શકે એમ નથી. હાલના મનુષ્યોને પોતાનો વ્યવહાર સુવ્યવસ્થ અને ઉત્તમ પ્રકારે ચલાવા માટે વિશેષ કેળવણીની અત્યાવશ્યકતા રહે છે. એટલા માટે દેશની પ્રજાને, એ વિશેષ પ્રકારની કેળવણી લેવી પડે છે અને ભવિષ્યમાં એનાથી પણ વધુ લેવી પડશે. વર્તમાનમાં જે પ્રકારની કેળવણી પ્રજાને મળે છે, તે બધી પાશ્ચાત્ય દેશોના અનુકરણવાળી છે. તેથી તહેમાં પોતા પોતાના ધાર્મિક તત્ત્વ બહુજ અલ્પ છે. તથા નૂવીન વિજ્ઞાન વાદના સિદ્ધાન્તો ભરપૂર છે. વિજ્ઞાન વાદના સિદ્ધાન્તો દેખીતી રીતે ધાર્મિક સિદ્ધાન્તોથી બહુજ જુદા પડે છે. પરંતુ તે બધા પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ અને પ્રયોગ ગમ્ય હોવાથી મનુષ્યોની બુદ્ધિ શક્તિ ઉપર ઝટ અને સજ્જડ અસર કરે છે; તેથી ધીમે ધીમે તેના અભ્યાસીઓની શ્રદ્ધા પોતાના ધર્મ ઉપરથી ઓછી થાય છે. એવી સ્થિતિમાં તહેમને ધાર્મિક શિક્ષણ એવા પ્રકારનું મળવું જોઈએ કે જેથી તેઓ પોતાના પવિત્ર ધર્મના ગૂઢ રહસ્યો સારી પેઠે રહમજી શકે. ધર્મની આવશ્યકતા જાણી શકે અને તહેની ઉપયોગિતાનો ખ્યાલ લાવી શકે. એવું શિક્ષણ તે જ મનુષ્ય આપી શકે કે જેણે ઉપરના વિજ્ઞાનવાદના સિદ્ધાન્તો ઉપરાંત ધર્મના સત્ય તત્ત્વોનો સારી પેઠે અભ્યાસ અને અનુભવ કર્યો હોય, ડોરી કમંચની ગાથાઓથી કાંઈ ગરજ સરે તેમ નથી.

એક તરફ આવી સ્થિતિ છે, અને બીજી તરફ જરૂરે તહેમારા જ્ઞાન અને સાધ્ય તરફ જોઈએ છીએ તહેરે એ વિષમતા ચિત્તને ખેદ કર્યો શિવાય બીજું કશું કરતી નથી. તહેમને તહેમારા સાધ્યના સ્વરૂપની પણ પૂરી ખબર નથી. તહેમારા ધર્મના મૂળ સિદ્ધાન્તોનું યથાર્થ રહસ્ય પણ જાણતા નથી. જૈન ધર્મના પ્રાચીન ઇતિહાસ અને વૈભવથી પણ તહેમે અજાત જ છે તો પછી વિજ્ઞાનના સિદ્ધાન્તોના જ્ઞાનની આશા રાખવી એ તો આકાશ કુસુમની ઇચ્છા જેવી જ ગણાય.

બન્ધુઓ, એ બધી વાતો તહેમારે અવશ્ય વિચારવાની અને મનન કરવાની છે. આમ થવું ને તેમ થવું એ ફક્ત મનોમોદક જ છે, એમ નહીં સમજતાં. પરંતુ ઉદ્યમ અને ઉત્સાહવડે એ બધું સિદ્ધ થાય તેમ છે. જે તહેમારા મનમાં એવી દઢ ભાવના જ કરી લેયો કે આપણે કોઈ સારી શક્તિ પ્રાપ્ત કરી જગતમાં અવશ્ય કોઈ કામ અને નામ કરવું જ જોઈએ, તો તે પ્રમાણે અવશ્ય કરી શકો છો. ઉત્સાહ અને ઉદ્યમ આગળ કોઈપણ કાર્ય અશક્ય છે જ નહીં. તહેમારા મનમાં સદા તેવી મહત્ત્વાકાંક્ષા રાખો. કોઈપણ રીતે ઉચ્ચપદ પ્રાપ્ત કરવાની અભિલાષા રાખો. મનમાં અકિંચિત્કર ભાવ નહીં રાખો. અમે શું કરી શકીએ અથવા

૧૪૬

આનંદ ગાંધી પ્રકાશ

અમારાથી શું થઈ શકવાનું છે? પ્રકારની આત્મઘાતિની વૃત્તિ મનમાંથી કહાડી નાંખો, અને અમે પણ મનુષ્ય છીએ, અમારી અંદર પણ અશુભ એવી અનંત મહાન્ શક્તિઓ રહેલી છે. અન્ય મહા પુરૂષોની માફક અમે પણ પુરૂષાર્થ ફેરવી શકીએ છીએ એવી ઉન્નત ભાવના રાખો. જો તહમારા મનમાં એવી મહાદેવતા રમી રહેશે તો ભવિષ્યમાં અવશ્ય તે ઇચ્છા સફળ થવા પ્રસંગ આવશે. કારણકે જ્યારે મનુષ્ય કોઈપણ વસ્તુની પ્રાપ્તિની માટે દૃઢ મનોબળ અને ઉચ્ચ અભિલાષા રાખે છે તો કાલાંતરે તે વસ્તુની પ્રાપ્તિ તેને અવશ્ય થાય છે. એ એક સામાન્ય પણ સત્ય નિયમ છે. કારણકે જ્યારે મનુષ્યના મનમાં અમુક વસ્તુ મેળવવાની દૃઢ પ્રેરણા થાય છે. જ્યારે તેને પ્રાપ્ત કરવા માટે તે અનેક પ્રયત્નો કરવા માંડે છે. પ્રયત્નો વડે સાધ્ય નહીં થાય એવું તો કાર્યજ જગતમાં કયું છે? જગતના ઇતિહાસના અવલોકનથી જણાય છે કે પ્રથમાવસ્થામાં નિર્મોલ્ય અને નકામા ગણાતા એવા અસંખ્ય મનુષ્યો ઉચ્ચ અભિલાષા અને સતત પ્રયત્નવડે ઉત્તરાવસ્થામાં મહાન્ મહાન્ પદો મેળવ્યા છે. પોતાના વિશિષ્ટ કૃત્યોદ્વારા દુનિયામાં પોતાનું અમર નામ કરી ગયા છે. સેંકડો અને હજારો વર્ષ વીત્યા છતાં અસંખ્ય મનુષ્યોના હૃદયમાં અને મહાંમા આજે પણ તેમનું નામ અને કામ તાત્કાલિકની માફક રમી રહેલું છે.

“સ્કોટલેન્ડના અનાથાલયમાં એક છોકરો રહેતો હતો. બીજા છોકરાઓની માફક તે પણ તોફાની, હઠીલો અને મસ્તીખોર હતો. એક દીવસે અનાથાલયના મેનેજરે કોઈ કસુર બદલ તે છોકરાને ઠપકો આપ્યો તેથી તે રિસાઈ અનાથાલયમાંથી નહાસી ગયો. રસ્તાના ગામડાઓમાં ભીખ માંગતો માંગતો તે લંડન શહેરમાં આવી પહોંચ્યો. અને ત્યાંના એક મહોટા પૈસાદાર લોડમેયરના બગીચામાં ફરવા લાગ્યો. (લોડમેયર બહુધા એટલા તો શ્રીમંત હોય છે કે તે સરદારો અને રાજાઓને પણ જરૂરના વખતે પૈસા ધીરે છે) આ છોકરો બગીચામાં ફરતો હતો એટલામાં એક બીલાડી તહેની નજરે પડી. તેને પકડી તેની સાથે તે રમવા લાગ્યો, અને મહોટથી તેની સાથે ગમે તેમ વાતો કરવા લાગ્યો. તેને થાબડવા અને પુછડી પકડી ખેંચવા લાગ્યો અને છોકરાઓના સ્વભાવ પ્રમાણે અટકચાળા કરી તે બીચારીને સતાવવા લાગ્યો. પાસે જ એક દેવળનું ઘડિયાળ વાગતું હતું છોકરો પેલી બીલાડીને પૂછવા લાગ્યો કે, આ ઘેલું ઘડિયાળ શું બકે છે? (ઘેલું એટલા માટે કે ઘડિયાળો ચાર, આઠ અને બહુ તો બાર વાગીને અટકે છે, પરંતુ આ ઘડિયાળ [ઘંટ] તો ગાંડાની માફક વાગ્યા જ કરતું હતું.) બીચારી બીલાડી ઘડિયાળના અવાજમાં શું સમજે? છોકરે બીલાડીની વતી પોતે જ જવાબ આપ્યો કે, ટન્ ટન્ ટન્ વિટંગટન્ વિટંગટન્ (ચાલ રાખજો કે તે છોકરાનું નામ વિટંગટન્ હતું.) ટન્ ટન્ ટન્ વિટંગટન્ વિટંગટન્ લોડમેયર આફ લંડન અ-

મહારા નાથ તહારે આધારે.

૧૪૭

થાત્ તે છોકરાએ પોતાની મેળે જ એવો જ વાવણીનો કે, આ ઘડિયાળ એમ કહે છે કે લંડન શહેરનો લોડમેયર આવિટંગટન છે. બુઝો! અનાથાલયમાંથી નહાસી આવેલા આ નહાના સરખા લિખારીના છોકરાએ પોતાની ઇચ્છા ક્યાંસુધી પહોંચાડી? એનો જરા વિચાર કરો! ઘડિયાળના અવાજમાં પણ પોતે લોડમેયર થયે, એવું ગીત ત્હને સંભળાતું હતું; એ છોકરો આવી રીતે ન્યારે તે બીલાડી સાથે રમતો હતો, તેટલામાં તે બગીચાનો માલીક લોડમેયર ફરતો ફરતો ત્યાં આવી પહોંચ્યો. તેણે એ છોકરાને પૂછ્યું કે ‘અરે, તું કોણ છે? અને શું બકે છે?’ છોકરો આનંદથી પણ ઉચ્છ્વલતાથી જવાબ આપ્યો કે ‘લોડ મેયર એક લંડન, લોડ મેયર એક લંડન’ એટલા છોકરા ઉપર કોણ ગુસ્સે થાય? ઉલટું તેનું સ્વચ્છંદી અને તોફાની વર્તન જોઈ લોડમેયર ખુશ થયો. લોડમેયરે પૂછ્યું કે અલ્યા તું નિશાળે જશે કે! છોકરાએ એના જવાબમાં કહ્યું કે જો માસ્તર નહીં મારે તો જ!

તે છોકરાને નિશાળે મૂકવામાં આવ્યો. નિશાળમાં ભણતાં ભણતાં આગળ જઈને કોલેજની પણ પરીક્ષાઓ પાસ કરીને આખરે તે શ્રેણ્યએટ થયો. એટલામાં લોડમેયરનો મરણકાળ સમીપમાં આવ્યો. તેને કંઈ ફરજંદ હતું નહીં તેથી પોતાની અપાર સંપત્તિનો મોટો ભાગ તે છોકરાને આપી લોડમેયર મરણ પામ્યો. આ છોકરો પોતાની સંપત્તિ વધારતો વધારતો એક દિવસે તે પોતેજ ‘લોડ મેયર એક લંડન’ બન્યો હતો. લોડમેયરની યાદીમાં આવે તેનું નામ વિદમાન છે.

સ્વામીશ્રી રામતીર્થ કહે છે કે—“આ જગત્ અને ત્હેની સાથે આપણે સંબંધ, આપણી હિમ્મત અને મનોભાવના પ્રત્યુત્તર જેવો છે. વિટંગટનની હિમ્મત નહાનપણથી મોટી હતી અને તેના મનના ભાવ ઉચ્ચ હતા તો તે પ્રમાણે ત્હને ફળ મળ્યું. ઇચ્છા પ્રમાણે જ ફળ મળે છે. મનમાં હોય તેવું મળે અને વાવ તેવું લાભે.”

અપૂર્ણ.

“મહારા નાથ તહારે આધારે.”

ગજલ-કંવાલી.

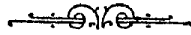
ડુબેલો છું મહા દરિએ, ત્હમે તારો મ્હને તારો !
 દયાળુ હે! દયા લાવી, મને તારો ત્હમે તારો !
 શરણુ હું આપને આવ્યો, કૃપાળુ નાથ તું કહાવ્યો !
 કૃપા લાવી જરી ખ્યારા, ત્હમે તારો મ્હને તારો !
 દુઃખી છું હું અહો! ભારી, નથી જોડી કીંહા મારી !
 ઉગારો આકૃતે આવી, મને તારો ત્હમે તારો !

૧૪૮

માનંદ પ્રકાશ.

શરણુ ના આપ કદી મહેં અંતરે લીધો !
 રહેમ લાવી પ્રણા ! થોડી, ત્હમે તારો મહને તારો !
 નથી આધાર વિણ તમની, પુરે ના આશ કેા મનની !
 હૃદયની વાંચના એ-કે, મહને તારો તમે તારો !
 ખયાવે નાથ કુણુ બીજો, તમારા વિણુ તે કો'ને !
 ભરોસો ક્યાં નથી મહારે, તમે તારો મહને તારો !
 અરજ છે આજ એ મહારી, હૃદયમાં આપ લ્યો ધારી !
 સુ-“દામે” દાશ જાણીને, મહને તારો ત્હમે તારો !

પ્રયોજક—લક્ષ્મીતાંગ.

ગરીબ અને વયલા વર્ગના જૈનો માટે મુ'બઈમાં સસ્તા
 ભાડાની ચાલીઓની અગત્યતા

તે માટે

જૈન શ્રીમંતોને અપીલ.

વર્તમાનકાળના મહાત્મ્યને લીધે કે મનુષ્યોના વ્યવહાર વ્યપારમાં પ્રમાણિકૃત્યુ' કે સદ્વર્તનની ખામીને લીધે તેમજ દિવસાનુદિવસ આપણા દેશમાં આપારમાં, ઉદ્યોગ, હુન્નરની થતી અવન્તીને લીધે નાના મોટા ગામ યા શહેરમાં અનેક માણસો ખીન રોજગારી થતા હોવાથી માત્ર પોતાના કુટુંબની આજિવીકા માટે કુટુંબોથી છુટા પડી, મોટા ભાગે તેવા મનુષ્યોનું લક્ષ મુ'બઈ કે જ્યાં બહોળા વેપાર ધંધાનું કેન્દ્રસ્થાન હોઈ ત્યાં દોરાતું જાય છે. આવા ખીન ધંધા રોજગારી મનુષ્યોને લાગવગ કે વેપારી અગવડતાના અભાવે ઘણી મુશીબતે નોકરીનો ધંધો મળી શકે છે અને દરેક ગામ અને નાના શહેરમાંથી અનેક મનુષ્યો અહીં ધંધાર્થી આવતા હોવાથી આપણી કોમના મનુષ્યને તેટલી નોકરીની જગ્યા ન મળવાથી સંખ્યાબંધ જૈનોને નીશધાર ભટકવું પડે છે.

મુ'બઈ શહેરમાં જગ્યાની તંગાસ અને ભાડાની મોંઘવારી એટલી બધી બધી પડેલ છે કે સુવાની જગ્યા પણ મળવી મુશ્કેલ પડે છે. આવી દુઃખદ્ સ્થિતિ વચ્ચે એક વ્યક્તિને મહા મુશીબતે જમવા પુરતા પૈસા મેળવી વીસીમાં (જ્યાં તંદુરસ્તી સચવાય તેવું ભોજન ભાગ્યે જ હોય છે ત્યાં) જમી કુટુંબથી અલગ રહી જ્યાં ત્યાં રાત્રિ ગુજરે છે. આવા કારણથી શરીરની હાનિ થતાં અનેક કિંમતી જનો (રત્નો) મરણને શરણુ થાય છે. જેનો દોષ કેટલાએક ત્યાંના હવા પાણીને આપે છે. જો કે કેટલાક અંશે તે પણ હશે પણ બહોળા પ્રમાણમાં ઉપ-

જૈન શ્રીમંતો બુદ્ધિવંશ

૧૪૯

રની સ્થિતિ હોવાથી શ્રીમંતોને તેનો ખર્ચા વધારી આપે ! કે તેવાઓની હાડ-મારી કયાંથી બેઠ કે બાણી શકે ?

નવાઈની વાત તો એ છે કે જ્યારે અપંગ, લૂલા, પાંગળા, જનાવરો, પશુ પક્ષીઓ માટે હબરો કે લાખોને ખરચે પાંજરાપોળો કરાવીએ છીએ, તેના નિ-લાવ માટે અનેક પ્રયત્નો કરી પૈસા એકઠા કરીએ છીએ. અને નિરાધાર જાનવ-રોના રક્ષણ માટે અનેક યત્નો દયાની ખાતર કરીએ છીએ, ત્યારે આપણે આ-પણા નીરાધાર અને હાડમારી ભોગવતા જૈન બંધુઓ જેઓને ખોરાક અને રહે-વાની સગવડ વગર દરવર્ષે સેંકડો હબરોની સંખ્યામાં પોતાના કિંમતી પ્રાણ ખોવે, તે જૈન ધર્મનો દાવો ધરાવનાર અને દયાબુધ્ધિવાન પ્રથમ પંકતિએ બીરુદ ધારણ કરનારાઓએ કાંઈપણ કર્યું છે ! જેને માટે ખરેખર આ બનાવ ખેદયુક્ત છે.

આવા આશ્રય વીનાના અને માંડ માંડ ઉદર પોષણ કરનાર બંધુઓ માટે મકાનની વધતી જતી મોંઘવારી લઈને કુટુંબ સાથે તો શું પણ એકલા રહેવું પણ પરવડી શકતું નથી તેથી ગમે તેવા સ્થળે રાત્રિ ગુજરે છે. આવી સ્થિતિ તેજ ખરે-ખર હાડમારી છે.

મુંબઈમાં અનેક શ્રીમંતો છતાં અને મકાનોની માલીકી ધરાવનારા છતાં તેમજ અનેક ધર્મોદ્ધારક ફંડના માલિકો છતાં પોતાની મીઠકત, વ્યાપાર અને ધીરધારમાં અનેક રસ્તે લૂંટાય છતાં, આવા કાર્યોને માટે પોતાનો પૈસો કે પો-તાની મીઠકતનાં બીલ્ડીંગો તૈયાર કરાવી સરાપી વ્યાજ ઉપજા શકે તે રીતે સસ્તા ભાડાથી સામાન્ય જૈનોને રહેવાની સગવડ કરી આપવા તેવા ગૃહસ્થોત્ત્વ લક્ષ્ય ખે-ચાતું નથી. અને આ બાબત અનેક વખત અનેક વર્તમાન પત્રોમાં ચર્ચાયાં છતાં જૈનાની આંખ ઉઘડતી નથી. જે ખરેખર દીલગીર થવા જેવું છે.

સાંભળવા પ્રમાણે મુંબઈમાં વસ્તા શ્રીમંત પારસી ગૃહસ્થોએ કપોળ શ્રીમં-તોએ હાલાઈ ભાડીઆઓએ પોતાના જ્ઞાતિ બંધુઓની આવી અગવડ અને હાડ-મારી દુર કરવા માટે ગીરગામના રસ્તા ઉપર આવી સસ્તી ભાડાની ચાલીયો બનાવી પોતાના જ્ઞાતિ ભાઈઓ ઉપર ગુજરતી હાડમારી દફે કરી છે, તો જે કોમ દયાબુધ્ધિવાને માટે ખાસ પ્રથમ માન ધરાવનારી છતાં, જેના હાથમાં બહોળો વેપાર અને લક્ષ્મી છતાં પોતાના ધર્મબંધુ માટે આખર્મીઆમણા કરે અને તેઓની હુબદ સ્થિતિ ઉપર લક્ષ ન આપે તો જૈનો માત્ર દયા-દયાના પોકાર કરનારા જ છે; એવું જો ઇતર કોમ કહે તો તે અયોગ્ય કેમ ઠરાવી શકાય ! લાડી, વાડી અને ગા-ડીના શોખીનો અને પુદ્ગલાનંદી જૈન બંધુઓને પોતાના બંધુઓની શું સ્થિતિ છે, તેને કેવી જાતની હાડમારી ભોગવવી પડે છે તેનો અભ્યાસ કરવાની શું જરૂર???

જૈન શાસ્ત્રકારોએ સાત ક્ષેત્રમાં પોતાના સ્વધર્મી બંધુનો પણ સમાવેશ ક-

૧૫૦

અનંદ પ્રકાશ.

રેલો છે, છતાં માત્ર એક બે દેવ (દેવ, જ્ઞાનદ્રવ્ય વગેરે) જેવા ખાતાઓ કે જ્યાં હબરો લાખો રૂપીયા સાલ્વાક છે, છતાં તેમાં દિવસાનુદિવસ વૃદ્ધિ કરતા જાય છે અને જેને માટે શાસ્ત્રકારોએ કહ્યું છે કે જે ખાતું સીદાતું હોય તેના ઉપર પ્રથમ લક્ષ આપવું, તેનો કોઈ લાવ પૂછતું નથી. માત્ર તેવી મિલકતોની વૃદ્ધિ કરી તેના ટ્રસ્ટીઓ વહીવટ ચલાવનારાઓ પોતાની સત્તા વધારે વધારે જમાવી પૈસા કેમ વધારે થાય તેવી ધારણા રાખે છે. અને તેવા પૈસાનો જે રીતે વ્યય થવો જોઈએ, તેમ વ્યય તો કરતા નથી. પરંતુ પોતાની સત્તા બરાબર સાચવી રાખી, તેવી લક્ષ્મીની વૃદ્ધિ કરે છે. જેનું પરિણામ આપણે બીજી રીતે આવેલું ઇતિહાસની દૃષ્ટિથી ઘણી વખત જાણેલું છે. એક કાલ એવો હતો કે દેવદ્રવ્યની અતિ જરૂરી હોય કે તે વખતે તેની વૃદ્ધિનો માર્ગ સુચવાય. તો બીજી વખતે બીજા જે ક્ષેત્રને પોષણની જરૂર હોય તેની વૃદ્ધિ માટે શું પ્રયાસ નહિ થઈ શકતો હોય ? શાસ્ત્રકારના કથન પ્રમાણે તો જે કાલમાં જે ક્ષેત્રના પોષણની જરૂર હોય, તેને મુખ્ય કરી બીજાને ગૌણતામાં રાખવા જોઈએ; તેમ છતાં જરૂરીયાતવાળા ક્ષેત્ર ઉપર દુર્લક્ષ આપવામાં આવે અને જેની મુખ્ય તરીકે જરૂરીયાત ન હોય તેની જ વૃદ્ધિ કરે જાય, અને તે બાબતમાં અન્ય મનુષ્યનો કાંઈ ઉપરોક્ત વિચાર બતાવે તો દેવદ્રવ્યનો નાશ કરે છે, અનંત સંસારી છે એવા ધૃષ્ટતા ભરેલા શખ્દો વપરાય તે વિચારવાન જોઈએ કે દયાળુ મનુષ્યો કદી બોલે જ નહીં.

જે ક્ષેત્ર (શ્રાવક ક્ષેત્ર) ના પોષણથી જ બીજા બધા ક્ષેત્રોનું પોષણ થઈ શકે છે અને લવિષ્યમાં પણ તેમ છે. તેના તરફ દુર્લક્ષ અપાય તે જોઈતો થતો ઉન્નતિમાં એક અવરોધ છે. ખુશી થવા જેવું છે કે આવી બાબતમાં લાગણીવાળા બંધુ નરોત્તમદાસ લવાનભાઈએ સુંબઈમાં વસતા ગરીબ-મધ્યમ વર્ગના જોનો માટેની સસ્તા ભાડાની ચાલીઓનો સ્વાલ દયાની નજરે હાથમાં લઈ સુંબઈના શ્રીમંતો તેમજ આગેવાનોનું લક્ષ ખેંચવા થોડા વખતથી પ્રયત્ન શરૂ કર્યો છે. અને જુદી જુદી અનેક રીતે પ્રયાસ કર્યો જાય છે.

મી. નરોત્તમદાસે સુંબઈની વર્તમાન સ્થિતિનો ઉંડો અભ્યાસ કરી એક અપીલ તૈયાર કરી તે તરફ શ્રીમંતોનું ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે. તે અપીલમાં તેઓ જણાવે છે કે, સુંબઈના દરેક વોર્ડમાં મળી ૨૦૪૬૦ જોની વસ્તી છે. જે મોટે ભાગે બી. અને સી. વોર્ડમાં છે.

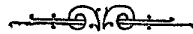
સુંબઈમાં છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી જૈન પ્રજાનું જન્મ-મરણપત્રક જે જૂઠું બતાવ્યું છે, જેમાં જોનીની ૨૦૪૬૦ ની વસ્તીમાં છેલ્લા વર્ષ (૧૯૧૩) માં ૧૩૪૬ મરણ થયા છે. જ્યારે ગ્રાહ્યણની ૫૩૬૫૬ ની વસ્તીમાં ૧૧૫૬ મરણ, પારસીની ૫૦૬૩૧ ની વસ્તીમાં ૧૧૪૫ મરણ અને સુસલમાનની ૧૭૬૩૪૬ ની વસ્તીમાં ૬૬૬૬ મરણ છે. આ આંકડા ઉપરથી ખુદી રીતે માલમ પડે છે કે, દરેક કોમ

વિવિધ પ્રકાર

૧૫૧

કરતાં જૈનપ્રજા માટે મરણતું પ્રમાણ વધારે વાપરવામાં આવે ત્રાસદાયક છે. આ મરણ પ્રમાણ સામાન્ય છે. પરંતુ માત્ર એક પ્લેગના જ મરણનો આંકડો જે કે તે અપીલમાં જુદો બતાવે છે, તે તપાસીએ તો જણાય છે કે, દર હજારે બ્રાહ્મણ-માં ૨-૧૪, પારસી ૦-૦૫, મુસલમાનમાં ૧-૬૫ અને જૈનોમાં ૬-૫૩ નોંધાય છે. આ આંકડો આપણા જૈનો માટે શું દયાજનક નથી ! અહિંસા પરમોધર્મ જેના રોમેરોમાં હોવાનો હજારો ધરાવનારા અને નિરાધાર જનવરોના રક્ષણ માટે મગફળી રાખનાર જૈનનાયકો માટે કેટલી દયા ઉત્પન્ન કરનાર, અને ઊંડી અસર કરનાર છે !

આ સઘળું યુદ્ધી રીતે બતાવે છે કે, અંબધર્મ જૈનપ્રજા માટે રહેવાના સસ્તા ભાડાના મકાનોની ખાસ અગત્યતા છે અને જે તાકીદે થવાની જરૂર છે.

“વિવિધ વિષયો.”

લેખક-ગુલાબચં મુલચંદ બાવિશી. ચુડા. (હાલ)

શ્રી જૈન ઑડોંગ. ભાવનગર.

પ્રિય પાઠક ?

બહિર વૈભવ અંતર સુખની ક્યાં યથાર્થ આરસી છે! મિયાનામાં અને હાથી ઉપર ઘેસી ફરનાર, છત્રચામરના અધિકારી, અને દેશપરદેશના અધિપતિ હસ્તાવધન રાખી આલ્હાદિક આનંદ ભોગવે છે, તે જોઈને હું પામર ગરીબ પ્રાણી ? હું પગપાળા ? તું જરાએ દિવાનો થઈશ નહિ ??? સુખ દુઃખ એતો સંસારના પ્રપંચની બે પાંખો છે, અને એક સિવાય બીજું નબી શકતું નથી. ગમે તેવી રમ્યતા, ભપકો, અને ગમે તેવા વૈભવ હોય તોપણ તેમાંનું કંઈએ સુખ નથી. જેને આપણે સુખી માનીએ છીએ, તેના દુખને તો પાર હોતો નથી. પરંતુ મનુષ્યમાં (જીવનમાં) કોઈ એવી બે વિચિત્ર વસ્તુઓ રહી છે કે જેથી એક બીજાની સ્થિતિની સ્પર્ધા-હરીફાઈ, (Rivalry) બણા વરસથી જરૂર છે.

પોતાને ગમે તેવું દુઃખ હોય કિંવા સુખ હોય, પોતાની સ્થિતિ, ધણીજ દયાજનક હોય, તો પણ શ્રીમંતથી તે ગરીબસુધી અને જ્ઞાનથી તે અજ્ઞાન સુધી, અને બીજા માણસો પાસે પોતાની સ્થિતિની શ્રેષ્ઠતા બતાવવા યત્ન કરે છે. શ્રીમંત લક્ષ્મીને, ગરીબ કરકસરને, ખેડૂત ખેતીને, ચાકર ચાકરીને, ટીકાકાર પોતાની ટીકાને અને લાત્રી યુદ્ધને વખાણે છે, તે માત્ર આ સ્વભાવને લીધે જ છે.

પરંતુ વિચિત્ર વસ્તુ સ્થિતિને લીધે પોતાની સ્થિતિનો મનુષ્ય માત્રને અભાવ થાય છે, અને “પારદે પૈસે પરમાણુદે” જણાય છે. બહિર દેખાવમાં મોહ કેવળ નકામો છે. સર્વથા મૃત્યુ પછીજ મનુષ્ય સુખી છે કે દુઃખી છે તે વાત સમજી શકાય એવું કોઈ મહાત્મા સોલનતું કહેવું અનુભવ સિદ્ધ છે.

૧૫૨

શ્રીમદ્ ભગવત્ ગીતા

અરે શઠ વિધિ ?

અરે શઠ વિધિ ત્હારામાં શું સાડું છે ? તે કોઈપણ દિવસ કોઈપણ સાડું કર્યું છે ? ગુણ ત્યાં રૂપ નહીં, રૂપ ત્યાં ગુણ નહીં. અને ઉભયાપત્તિ ત્યાં વિયોગ. આ તારા કર્મના પરિપાકી સર્વથા બુદ્ધિનો વિપરીત ઉપયોગ કરવામાંજ તારું કૌશલ્ય છે ? અથવા તારા અનર્થની અસભ્યતાને લીધે વીર પુરૂષો પણ તારા નિવાસ સ્થાન = લલાટમાં કર પ્રહાર કરે છે તે જ વ્યાજબી છે. હે દુર્વિદ્ય ? આવું રૂપ, આવું શૌર્ય, આવું શરીર, આવું કુળ, આવા ગુણ, આવો અસ્ત્રિકાર, આવી વૃત્તિ અને અને આવું વય, આ કર્મ કરવાને તેં રચેલું કે !

મુખડા આગળ અમ્રતનો પાલો ફરી વિષના ઘુંટડા પાવાના તારાં આતુર્થને કોટીવાર ચિકાર છે ?

X X X

તમારા વિશાળ હૃદયમાં કોતરેલ રાખને કે — “ જ્ઞાન એ સત્તા છે. ” “ Knowledge is Power. ”

X X X

ઉદારતા ધન માંજ રમી રહેલી છે. નિર્ધનમાં સમાએલી ભાગ્યેજ સો માં એક એ જોવામાં આવે છે.

X X X

“ દગો કીસીકો સગો નહી ” તે કહેવત તદ્દન સાચ છે

X X X

માતા પિતાએ જે કર્યા, આજ લગી ઉપકાર,
લેશ માત્ર સમજે નહીં, મુરખનો સરદાર,

ભાવાર્થ:—જેનાથી આ જગતમાં ઉત્પન્ન થયો અને જેણે પાળી પોપી સર્વ વાતે લાયક બનાવ્યો એવા માત પિતા કે જેણે નીશદીન અનેક જાતની ચિંતા અને વ્યાધી વેડી તન મન અને ધન સાથે સુખના સાધન પુરા પાડ્યા છે, એવા એવા અસંખ્ય ગુણોની અંતઃ કરણમાં ગણતરી નહીં કરતાં તેને વિસરી નજરે એટલુંજ નહીં પણ તેની લાજ મર્યાદા કે આજ્ઞા પાળતો નથી, તે મનુષ્ય ખરેખર મુરખ સમજવો.

+ + +

કોધ તે બોધની રોધ છે કોધજ સજ્જન ધાતી
કોધ તે નરકનું આરણ્ય કોધ દુરીજન પક્ષપાતી

ભાવાર્થ:—કોધથી બોધનો અટકાવ થાય છે, કોધ સજ્જનનો ધાત કરતાર છે, કોધ અધમ ગતિનું દ્વાર છે, અને કોધ પાપનો પક્ષપાત કરતાર છે. શાંતિને ગુમાવવી અને શૌર્યને ગુમાવવું એ સરખુંજ છે, જેટલે દરજ્જે શાંતિ ખોઈ બેસાય છે, તેટલા પ્રમાણમાં શૌર્યને પણ ખોઈ બેસાય છે, જેને શૌર્યની આવશ્યકતા છે, જેને મહાનમાં મહાન મહાન કાર્યોને સિદ્ધ કરી બતાવવા છે, જેને અંતઃકરણની ઉચ્ચતાનો અનુભવ કરવો છે, અને જેને વ્યવહાર કે પરમાર્થના મહાન કાર્યોમાં વિજય મેળવવો છે, તેમણે તે શાંતિનો લોપ કદાપિ પણ કરવોજ નહિ.

X X X

જેમ વ્યવહારિક કાર્યો સાધવામાં શાંતિ દેવીની જરૂર છે, તેમ પારમાર્થિક કાર્યોમાં પણ તેજ શાંતિ દેવીની જરૂર છે. ઇષ્ટ ચિંતન કરવા બેસો તે વખતે તમારું શરીર, મન, અને ઇન્દ્રિયો, શાંત

પન્યાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજી સંખ્યા સંબંધી લાપણું. ૧૫૩

થાય તે માટે પ્રયત્ન કરવા પડે છે, અને તે જ એટલેજ (શાંતિ દેવી પ્રસન્ન થાય છે. ત્યારે) અગાઉ પગલું ભરી શકાય છે, માટે શાંત રિથિતિની દરેક મનુષ્યને જરૂરીયાત છે. શાંત રિથિતિ રાખવી એ એક પ્રકારનું કાર્યોસિદ્ધિ કરવાનું સામર્થ્ય અપાવનાર શૌર્યને સાધવા તુલ્ય છે.

જેને આ જગતમાં જન્મીને કાંઈ મેળવવાની જાણાસા છે, તેમણે તો પ્રથમ શાંતિ દેવીને વશ કરવાના જ પત્નો શરૂ કરવા-અને તેને વશ કરવી. શાંતિને વશ કરવાથી જે મેળવવાની જાણાસા (Curiosity) હોય છે તે મળી શકે છે. શાંતિ ન ધારણ કરવાથી ભાગ્યેજ કોઈ પોતાના કાર્યોમાં કંતોહ મેળવી શકે છે.

×

×

×

ગઝલ, કવાલી.

સ્વભાવે હોય જે ખુશ, અને તેના ખરે ચુરા.
સુખીની જીભ જે ઝેરી, મુલક તેનો અઘા વેરી;
વિના વિદ્યા હૃદય સુનું, વિના પુત્રેજ ધર સુનું,
વિના દામે નગર સુનું, ખરે વીતિજ તે જાણે;
સર્વનો એક છે રસ્તો, પ્રભુના દ્વાર જેવાનો,
રહે જે ગાફલતમાં તું, શુભાવ્યું તે શુભાવ્યું તે,

લેખક.

×

×

×

છેવટે તમો ધ્યાનમાં રાખજો કે:-જ્યાસુધી આ દેહ નિરાગી છે, અને આપણા હાથમાં છે, તે અરસામાં આપણે આપણું હિત સાધી લેવું જોઈએ, કેમકે મૃત્યુ નજીક આવ્યા પછી કોટી ઉપાયે હિત સધાવાનું નથી માટે ખાસ ધ્યાનમાં રાખજો કે ૬૦ ડાઁ કહે છે કે:-

કાળા દેશ મટી ગયા, સર્વે બનિયા સ્વેત,
જેખન જોર જતું રહ્યું ચેત ! ચેત ! નરચેત !

પન્યાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજી મહારાજનું

(વ્યાખ્યાન ૬ ઠું.)

નીતિનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૩૯ થી શરૂ.)

શ્રીમાન્ ગાયકવાડ સરકાર મહારાજ !

આપની ધર્મવિષયક શ્રવણાભિલાષા થવાથી, દેવ, ગુરૂ અને ધર્મના સંખ્યા-ધ કહી બતાવ્યાં, પછી સાધુના આચારનું કિંચિત્ સ્વરૂપ તથા ગૃહસ્થના આચારનું કિંચિત્ સ્વરૂપ ત્યારબાદ પાંત્રીશ નીતિઓમાંથી ત્રણ નીતિનું સ્વરૂપ કિંચિત્

૧ પ્રભુના દ્વાર એટલે પોતપોતાના ઇજ્જદેવ જ્યાં ચિરકાળથી બીરાજેલા હોય, તેમના દર્શન કરી પાવન થવાનો રસ્તો શુભ અને નિર્દોષ રસ્તો.

૧૫૪

મુનંદ પ્રકાશ.

માત્ર કહી બતાવ્યું. હવે બાકી કિંચિત્ સ્વરૂપનું છૂંદું વ્યાખ્યાન કહું છું, તે સાંભળી વિચાર કરવો તે તો આપ બુદ્ધિમાનોને આધીન છે.

મંગલાચરણમ્.

નમોવિકારવૃક્ષાણાં, મૂલાદુન્મૂલનાય ચ ॥

દુઃસ્વદારિદ્ર્ય દુર્ભિક્ષ, મેદનાયમહાત્મને ॥ ૧ ॥

અર્થ—ઇન્દ્રીઓના વિકારરૂપ વૃક્ષને મૂળથી ઉખેડી નાખનાર, દુઃખ, દારિદ્ર્ય, દુર્ભિક્ષના છેદનાર એવા મહાત્મા પુરૂષને મારો નમસ્કાર થાઓ.

હવે એથા ગુણનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

પાપભીરૂ—જે કર્મના કરવાથી નરકાદિ ગતિને પ્રાપ્ત થાય, તેનું નામ પાપ કહીએ. તેનાથી ડરવાવાળો હોય.

વાદી વૈતાલ શ્રી શાંતિસૂરિ મહારાજે ધર્મરત્ન પ્રકરણમાં કહ્યું છે કે:—

રૂપરલોગાવાણ, સંભાવેત્તો નવદર્શ પાવે ॥

વીહૃદ અયસકલંકાતો, સ્વલુધમ્મરહીમીર ॥ ૧ ॥

અર્થ—આ લોકના અપાયો જે રાજનિગ્રહાદિ તથા પરલોકના અપાય નરકગમનાદિનો વિચાર કરતો થકો પાપમાં પ્રવૃત્તિ ન કરે, તથા અપયશ કલંકથી પણ અવશ્ય ડરે. પાપ કરવાથી આ લોકમાં પણ મોટા-મોટાઓને વિટમ્બનાઓ થયેલી છે. શ્રી જિનમંડનગણિ મહારાજે શ્રાદ્ધગુણ વિવરણમાં કહ્યું છે કે:—

ચુતાદ્રાજ્યવિનાશનં નલનૃપઃ પ્રાપ્તોઽથવા પાળ્ડવા ।

મદ્યાત્કૃષ્ણનૃપશ્ચ રાઘવપિતા પાપદ્વિતો દૂષિતઃ ॥

માંસાચ્છેણિકભૂપતિશ્ચ નરકે ચૌર્યાદ્ધિ નણ્ણ ન કે ।

વેશ્યાતઃ કૃતપુણ્યકો ગતધનોઽન્યસ્ત્રીમૃતો રાવણઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—નળરાજ તથા પાંડવો બુગારના વ્યસનથી રાજ્યના નાશને પ્રાપ્ત થયા. રાઘવપિતા શિકારના વ્યસનથી રાજ્યથી ભ્રષ્ટ થયા. રાજગ્રહી નગરીના રાજ શ્રેણિક મહારાજ માંસના વ્યસનથી નરકને વિષે પ્રાપ્ત થયા. ચોરીના વ્યસનીઓ કોણુ નાશને પામ્યા નથી ! અર્થાત્ ચોરીના વ્યસનીઓ સર્વ આ લોકમાં તેમજ પરલોકમાં દુઃખી થાય છે. વેશ્યાના વ્યસનથી કૃતપુણ્યક નામનો શેઠીઓ નિર્ધન થઈ બહુ દુઃખને પ્રાપ્ત થયો, પરસ્ત્રીના લંપટપણથી રાવણ મૃત્યુને પાત્ર થયો. આ પ્રમાણે પાપના સેવવાથી આ લોકમાં ને પરલોકમાં દુઃખ થાય છે, માટે પાપના કારણોનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો. તે કારણો મુખ્ય સાત છે. સૂક્તાવલિને વિષે કહ્યું છે કે:—

પંચાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મ સંબંધી લાપણ. ૧૫૫

દ્યુતં ચ માસં ચ સુરા ચ વેશ્યા પાપાર્દિચોરીપરદાર-સેવા ।

एतानि सप्त व्यसनानि लोके घोरान्तिघोरं नरकं नयन्ति ॥ ૧ ॥

અર્થ—૧ જુગાર રમવો, ૨ માંસ ખાવું, ૩ મદિરા પાન કરવું, ૪ વેશ્યા-ગમન, ૫ શિકાર, ૬ ચોરી, ૭ પરસ્ત્રીગમન-જગત્ને વિષે આ સાત કુવ્યસનના સેવવાથી ઘોરમાં ઘોર નર્કને પ્રાપ્ત થાય છે.

ઉપર કહેલાં કેટલાંક કારણોથી પાપભીડ પુરૂષોએ અવશ્ય પાપનાં કારણોનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.

હવે પાંચમા ગુણનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

असिद्ध देशाचार आचरण नामे पांचमो गुण.

જે દેશમાં પોતે રહેતો હોય, તે દેશના લોકોને સંમત લોજન, વસ્ત્ર, ક્રિયા-રૂપ વ્યવહારાદિ જે દેશાચાર હોય તેનું ઉદ્ધંધન કરવાથી તે દેશના રહેવાવાળા લોકોથી વિરોધ થાય માટે લોક વિરુદ્ધ કાર્ય ન કરે. શ્રાદ્ધગુણ વિવરણમાં કહ્યું છે કે—

लोकः खलवाधारः सर्वेषां धर्मचारिणां यस्मात् ॥

तस्माल्लोकविरुद्धं धर्मविरुद्धं च संत्याज्यम् ॥ ૧ ॥

અર્થ—જે કારણથી સમગ્ર ધાર્મિક લોકોનો આધાર ખરેખર લોક છે, તે માટે લોકવિરુદ્ધ તથા ધર્મ વિરુદ્ધનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો. ॥ ૧ ॥

લોક વિરુદ્ધ સર્વથા ન કરવું, મોટા મોટા મહાત્મા પુરૂષોએ પણ લોક વિરુદ્ધ કાર્ય ત્યાગ કરેલ છે. શ્રી મુનિ ચંદ્રસૂરિ માહારાજે ધર્મખિન્દુની ટીકામાં કહ્યું છે કે—

यद्यपि सकलां योगी, छिद्रां पश्यति मेदिनीम् ॥

तथापि लौकिकाचारं, मनसापि न लंघयेत् ॥ ૧ ॥

અર્થ—યોગી પુરૂષો પૃથ્વીને છિદ્રવાળી અર્થાત્ જગત્ને દૂષિત જુએ છે. તે પણ લૌકિકાચારનું મને કરીને પણ ઉદ્ધંધન કરતા નથી. ॥ ૧ ॥ દેશાચારનું ઉદ્ધંધન ન કરવાથી લોકોમાં યશ પ્રાપ્ત થાય. કહ્યું છે કે:—

समाचारन् शिष्टमतः स्वदेशाचारम् यथौचित्य वशेन लोके ॥

सर्वाभिगम्यो लभते यशांसि, स्वकार्यसिद्धिश्च गृहाश्रमस्थः ॥ ૧ ॥

અર્થ—ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહેલો પુરૂષ શિષ્ટ પુરૂષને માનનીય એવા પોતાના દેશાચારને યોગ્ય રીતે આચરણ કરતો થકો લોકોમાં સર્વેને માનનિક થાય છે, અને યશ તથા પોતાના કાર્યની સિદ્ધિને પણ મેળવે છે.

૧૫૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

હવે છકા ગુણુ કિંચિત્ સ્વરૂપ.

અવણુવાદ કોઈના ન કહેવા, એ છકો ગુણુ.

પારકી નિંદાથી અપયશ, તથા દુઃખાદિને પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય
માહારાજે પુષ્પમાળામાં કહ્યું છે કે:—

સુદુર્લભગુણે ધરંતો, પાવડ લહુઅત્તળ અકિંતિં ચં
પરદોસ કહા નિરણ, ઉકરિસપરો અ સગુણેસુ ॥ ૧ ॥
આચરડ જડ અકજ્જં અન્નો કિં તુજ્જ તત્થ ચિંતાણ
અણ્ણાણં ચિઅ ચિંતસુ, અજ્જાવિ વસગં ભવ દુદ્ધાણં ॥ ૨ ॥
પરદોસં જંપંતો, ન લહડ અત્થં જસં ચ પાવેડ
સજગંપિ કુણડ સત્તું, વંઘડ કમ્મં મહાઘોરમ્ ॥ ૩ ॥
સમયંમિ નિગુણેસુવિ મણિયા મજ્જત્થ માવણા ચેવ
પરદોસ ગહણં પુણ, મણિયં અન્નેહિંતિ વિરુદ્ધમ્ ॥ ૪ ॥

અર્થ—સારા ગુણોને ધારણ કરતા છતાં, પણ પારકા દોષ કહેવામાં રસક
અને પોતાના ગુણોનો ગર્વ કરનાર પુરૂષ લઘુતા અને અપયશને પામે છે. ૧

અન્ય કોઈ જો કર્મના વશથી અકાર્ય કરતો હોય, તેની તારે ચિંતા કરવા-
તું શું પ્રયોજન છે? તું તો અદ્યાપિ પર્યંત સંસારમાં જન્મ મરણના દુઃખને વશ
પડેલા પોતાના આત્માનીજ ચિંતા કર. ૨

પારકા દોષને કહેવાથી તું નથી મેળવતો દ્રવ્ય, કે નથી મેળવતો યશ;
ઉલટું સ્વજનોને શત્રુ બનાવે છે અને દુઃખદાયી મહાઘોર કર્મને બાંધે છે. ૩

શાસ્ત્રોમાં નિર્ગુણી જનો ઉપર પણ મધ્યસ્થ ભાવના રાખવી કહી છે અને
પરદોષ ગ્રહણ કરવાતું તો અન્યમત વાળાઓએ પણ વિરૂદ્ધ જ કહ્યું છે, તો વીત-
રાગ ભગવાનના માર્ગમાં કહેવું જ શું?

પારકી નિંદામાં પણ રાજમંત્રિ આદિની તો વિશેષે કરીને નજ કરવી.
ધર્મ ગિન્દુમાં કહ્યું છે કે:—

ન પર-પરિવાદા-દન્ય, દ્વિદ્વેષણે પરં ભેષજમસ્તિ
રાજાદિષુ તુ વિત્તપ્રાણ-નાશાદિરપિ દોષઃ સ્યાત્ ॥ ૧ ॥

અર્થ:—હુસ્મનાઈની વૃદ્ધિ થવામાં પારકી નિંદા સિવાય અન્ય કોઈ
ઔષધ (સખળ કારણ) નથી. તથા રાજ મંત્રિની નિંદાથી તો ધન અને પ્રાણનો
પણ નાશ થાય છે માટે પારકી નિંદા સર્વથા ન કરવી. એટલું જ નહિ પણ પોતા-
ની શ્રદ્ધાધા પણ ન કરવી. પોતાના મુખથી પોતાની શ્રદ્ધાધા કરનાર જગતમાં યશને

પન્થાસણ શ્રીમદ્ દાનવિજયણનું ધર્મસંબંધી ભાષણ.

૧૫૭

પ્રાપ્ત થતો નથી. દ્વાદશ કુલક વૃત્તિમાં કહ્યું છે કે—

પરેણ પરિખ્યાતો નિર્ગુણોઽપિ ગુણી ભવેત્ ॥

શકોપિ લઘુતાં યાતિ, સ્વયં પ્રખ્યાપિતૈર્ ગુણૈઃ ॥ ૧ ॥

આત્મોત્કર્ષ વિનાપિ સ્યાત્ ગુણતો ગૌરવં જને

નહિ માસ્વાન્નિજાભાસઃ કદાચિદપિ શંસતિ ॥ ૨ ॥

અર્થ:—બીજાએ કરીને જે પ્રસિદ્ધ થાય તે નિર્ગુણી પણ ગુણવંત કહેવાય છે. પોતાની મેળે પોતાના ગુણોનું વર્ણન કરતાં ઇંદ્ર પણ લઘુતાને પામે છે.

પોતાના ગુણોની ઉત્કર્ષતા (મોટાઇ) કર્ચી વિના પણ લોકોમાં ગુણોથી ગૌરવતાને પામે છે. દૃષ્ટાંત જેમ સૂર્ય પોતાના પ્રકાશને કદાપિ પણ વખણાતો નથી. (૨)

આ ઉપર કહેલા હેતુથી કદાપિ પોતાની સ્તુતિ તથા પરનિંદા કદી પણ ન કરવી.

સાતમા ગુણનું સ્વરૂપ.

ગૃહસ્થ અનેક પેસવા નીકળવાના દ્વારોથી રહીત મકાનવાળો હોય. કારણ

કે બે ઘરમાં પેસવા નીકળવાનાં ઘણાં દ્વાર હોય તો

ગૃહસ્થને જેઓના આગમન અને પ્રવેશની ખબર પડતી નથી

યોગ્ય ધર. તેવા દુષ્ટ લોકોના આવવાથી સ્ત્રી વિગેરેને પરાભવરૂપ

ઉપદ્રવ થાય છે. આ ઠેકાણે ઘરનાં અનેક દ્વારોને નિષેધ

થવાથી ગૃહસ્થ નિયમિત દ્વારથી સારી રીતે રક્ષણ કરાએલા ઘરવાળો હોવો

બેઠાએ, એવું અહીં તાત્પર્ય છે. તેવા પ્રકારના ઘરને પણ અનુચિત સ્થાનમાં

નહિ બાંધતાં ઉચિત સ્થાનમાંજ બાંધવું યુક્ત છે; તે સ્થાન આ પ્રમાણે છે.

અસ્થિ, રાખ, ખાતર, વિગેરે દોષ અને નિષેધ કરેલ આય (દ્રવ્ય) થી રહિત

હોય તથા ઘણી દૂર્વા, અંકુરો, દર્ભનો ગુચ્છો, સુંદર વર્ણ, તથા ગંધવાળી માટી

હોય, સારા સ્વાદ યુક્ત પાણીનો ઉદ્દગમ હોય અને નિધા નવાળું હોય તેને યોગ્ય

સ્થાન કહે છે. કહ્યું છે કે—

શીતસ્પર્શોષ્ણકાલે યાઽપ્યુષ્ણસ્પર્શા હિમાગમે ॥

વર્ષાસુ ચોભયસ્પર્શા સા શુભા સર્વદેહિનામ્ ॥ ૧ ॥

અર્થ:—“ ઉષ્ણ કાળમાં શીત સ્પર્શવાળી, શીતકાળમાં ઉષ્ણ સ્પર્શવાળી

અને વર્ષાઋતુમાં ઉષ્ણ તથા શીત એ બન્ને સ્પર્શવાળી

ધર બાંધવાની હોય તે ભૂમિ સર્વ પ્રાણીઓને કલ્યાણકારી થાય છે.”

જન્મા કૈવી બેઠાએ? પ્રથમ ભૂમિને એક હસ્ત પ્રમાણ ખોદી પછી તે ખાડાને

૧૫૮

આત્માનંદ પ્રકાશ

તે રેતીથી પૂરી દેતાં જે રેતી વધી પડે તો શ્રેષ્ઠ ઓછી રહે તો હીન, અને બરોબર થાય તો સાધારણ (મધ્યમ) ભૂમિ સમજવી.

જે જમીનમાં વાવેલી ડાંગેર વિગેરે ત્રણ દિવસમાં, પાંચ દિવસમાં અને સાત દિવસમાં ઉગે તે ભૂમિ અનુક્રમે ઉત્તમ, મધ્યમ, અને હીન, એમ ત્રણ પ્રકારની છે; અથવા જે જમીન દિગ્મૂઢ કરનારી ન હોય, અર્થાત્ જે જમીનમાં ઉભા રહેવાથી દિશાઓની ઓછસ ખબર પડતી હોય, ચારે બાજુ સરખી હોય, સુંદર આકૃતિ હોય, ત્રીજે દિવસે બીજને ઉગાડવાવાળી હોય અને પૂર્વ, ઇશાન, તથા ઉત્તર દિશા તરફ જળાશય સુકત હોય તે જમીન શ્રેષ્ઠ ગણાય છે; ઇત્યાદિ સ્થાન માટે અન્ય શાસ્ત્રથી બાણી લેવું. સ્થાનના ગુણ દોષોનું જ્ઞાન તો શકુન, સ્વપ્ન, દૈવપ્રક્ષ અને નિમિત્ત વિગેરેના બળથી થાય છે. સ્થાન સંબંધી નિષેધ તો આ પ્રમાણે છે.

“ જે સ્થાનમાં વૃક્ષ અને દેવળ વિગેરેની પહેલા તથા છેલ્લા પહોર શિવાયની બીજા અને ત્રીજા પહોરની છાયા પડતી હોય તો તે છાયા નિરંતર દુઃખ આપનારી થાય છે, બજુરી, ઢાડમ, કેળ, બોરડી, અને બીજોરાનું વૃક્ષ જે ઘરમાં ઉત્પન્ન થાય છે તે ઘરનો મૂળથી નાશ થાય છે. તેથી આ વૃક્ષોના કાષ્ટનો પણ ત્યાગ કરવો. કોઈ કહે છે કે ઘરની પૂર્વ દિશાએ વડ, દક્ષિણ તરફ ઉમરડો, પશ્ચિમ દિશાએ પીપળો, અને ઉત્તર તરફ પીપેર હોય તો તે પ્રશંસનીય છે. ગૃહસ્થ તીર્થંકરની પીઠ, શંકર તથા સૂર્યની દૃષ્ટિ, વાસુદેવની ડાબી બાજુ, અને બ્રહ્માની દક્ષિણ બાજુનો ત્યાગ કરી મકાન બંધાવે. બીજે સ્થળે પણ કહેલું છે કે “ જિનેશ્વરની પીઠ, સૂર્ય તથા શંકરની દૃષ્ટિ અને વિષ્ણુની વામ બાજુનો ત્યાગ બેઠાએ.” ડાબી સર્વ દિશાએ અશુભ છે, અને બ્રહ્મા સર્વથા ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે, અરિહંતની દૃષ્ટિ તથા દક્ષિણ બાજુ અને શંકરની પીઠ તથા વામ બાજુ હોય તો કલ્યાણ કરનાર, અને તેથી વિપરીત દિશાએ હોય તો ઘણું દુઃખ આપનાર થાય છે; પરંતુ જે વચમાં માર્ગ હોય તો કાંઈ પણ દોષ લાગતો નથી. જિનેશ્વરની પીઠ આ દોષ ચૈત્યની ત્રણ બાજુ મૂર્તિ રાખવાથી ટાળવામાં આવે છે. સ્થાન સાફ હોય તો પણ ઘર નિર્દોષ કરવું બેઠાએ. કહ્યું છે કે—

પુરિસ્વ ગિહસ્સંગં, હીણં અદિઅં ન પાવણ સોહં ॥

તમ્હા સુષ્ઠં કીરદ્, જેણ ગિહં હવદ્ રિદ્ધિકરં ॥ ૨ ॥

અર્થ:—“ ન્યૂનાધિક શરીરવાળા પુરુષની પેઠે ઘરનું પ્રમાણ ન્યૂનાધિક નિર્દોષ ધર. હોય તો શોભા પામતું નથી, તેથી બે ઘર નિર્દોષ કર્યું હોય તો તે ઋદ્ધિ કરનાર થાય છે.”

પન્થાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મ સંબંધી ભાષણ.

૧૫૬

વળી-બીજેરી, કેળ, દાડમ, જંબીર, આંબલી, આવળ, બેરડી અને ધંતુરાના કાષ્ટનો પણ ત્યાગ કરે. ઉપર જણાવેલા વૃક્ષોનાં મૂળીયાં પાડોશને લીધે જેના ઘરમાં ગયાં હોય, અને તેમની છાયા જેના ઘર ઉપર પડતી હોય તેના કુળનો નાશ થાય છે. પાષાણમયસ્તંભ, પાટડા, છત, આરશાખ, અને ઉત્તરંગ, એ સર્વ ગૃહસ્થોને હાનિકારક છે, પણ ધર્મસ્થાનમાં તે સુખ આપનાર છે. પાષાણમય પ્રાસાદ કે ઘરમાં કાષ્ટના સ્તંભાદિકનો અનેક કાષ્ટમય પ્રાસાદ કે ઘરમાં પાષાણના સ્તંભાદિકનો ગૃહસ્થોએ પ્રયત્નથી ત્યાગ કરવો જોઈએ. દેવમંદિર, કૃષ્ણ, વાપિકા, શ્મશાન, મઠ અને રાજમંદિરના પાષાણ, ઇંટો અને કાષ્ટ ગૃહસ્થે બાંધ કામમાં સરસવ માત્ર પણ લેવા યોગ્ય નથી. ગોળાકાર, ખૂણા રહિત, સાંકડું એક બે કે ત્રણ ખૂણાવાળું અને દક્ષિણ તથા વામ બાજુ દીર્ઘ હોય એવા ઘરમાં વાસ કરવો યોગ્ય નથી. જે ઘરનાં દ્વાર આપોઆપ બંધ થાય છે, અને ઉઘડે છે તે અશુભ ગણાય છે.

અને ઘરના મૂળ દ્વારમાં ચિત્ર તથા કળશ આદિની વિશેષ શોભા કરવી તે શુભ ગણાય છે. જોગણીનાં નાટક, ભારત, રામાયણ, રાજનાં ઘરને ચિત્રનો ચુદ્ધ, ઋષિ ચરિત્ર અને દેવ ચરિત્રનાં ચિત્રો ઘર ઉપર ચિત્રરવાં પ્રકાર. યોગ્ય નથી, કળચુકત વૃક્ષ, પુષ્પ, વેલડી, સરસ્વતી, નવનિધાન ચુકત લક્ષ્મી, કળશ, વધામણાં અને સ્વપ્નોની શ્રેણી; એ મકાન ઉપર ચિત્રો હોય તે શુભ ગણાય છે. મકાન પૂર્વ તરફ ઉન્નત હોય તો, દ્રવ્યની હાની કરનાર; દક્ષિણ તરફ ઉન્નત હોય તો દ્રવ્યની સમૃદ્ધિ કરનાર, પશ્ચિમ તરફ ઉન્નત હોય તો વૃદ્ધિ કરનાર અને ઉત્તર તરફ ઉન્નત હોય તો લક્ષ્મીની વૃદ્ધિ વસ્તીનો નાશ કરનાર થાય છે, નગર કે ગામના ઇશાનાદિક તથા હાનીનો કોણમાં બાંધવું નહીં. કારણ કે તે સત્પુરુષોને માટે અશુભ પ્રકાર. ગણાય છે. પણ અત્યંત જાતિને માટે તો (લક્ષ્મી આદિની) વૃદ્ધિ કરનાર છે.

વળી ઘરમાં લક્ષ્મીની વૃદ્ધિ કરવાનો ઉપાય આ પ્રમાણે છે—

‘ જે ઘરમાં વેદાદિક દોષ ન હોય, સઘળો કાટ માલ નવો હોય, ઘણાં દ્વાર ન હોય, ધાન્યનો સંગ્રહ હોય, રકતવર્ણની ચવનિકા હોય, જ્યાં દેવતા પૂજાતા હોય, આદરપૂર્વક ઉત્સવ થતો હોય, સારી રીતે ઘરનો કચરો દૂર થતો હોય, મોટા નાના વિગેરેની સારી વ્યવસ્થા હોય દીપક બળતો હોય, રોગીનું પાલન થતું હોય, અને શ્રમ પામેલાની ચાકરી થતી હોય તેવા ઘરમાં લક્ષ્મી વાસ કરે છે.

ઘરની વ્યવસ્થા નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે હોવી જોઈએ. તેને માટે ‘વિવેક વિલાસમાં કહ્યું છે કે—

૧૬૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

पूर्वस्यां श्रीगृहं कार्य-माग्नेय्यां च महानसम् ॥

शयनं दक्षिणस्यां तु, नैऋत्यामायुधादिकम् ॥ ३ ॥

भुजિક्रिया पश्चिमायां वायव्यां धान्यसंग्रहः ॥

उत्तरस्यां जलस्थान-मीशान्यां देवतागृहम् ॥ ૪ ॥

અર્થ—“લક્ષ્મીનું સ્થાન પૂર્વ દિશામાં, રસોડું અગ્નિ કોણમાં, શયન, દક્ષિણ દિશામાં, શસ્ત્રાદિક નૈઋત્ય કોણમાં લોજન ક્રિયા ઘર કરતી વખતે પશ્ચિમ દિશામાં, ધાન્ય સંગ્રહ વાયવ્ય કોણમાં, જળનું વ્યવસ્થા કેવી સ્થાન ઉત્તર દિશામાં, અને દેવનું મંદિર ઇશાન કોણમાં રાખવી તે. કરવું. ૩-૪”

વળી સ્થાન કેવા પ્રકારનું હોવું જોઈએ તે સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવે છે. અતિ પ્રગટ અને અતિ ગુપ્ત સ્થાનનો નિષેધ હોવાને લીધે સ્થાન અતિ પ્રગટ અને અતિ ગુપ્ત ન હોવું જોઈએ. તેમાં અતિ પ્રગટ હોય તો નિશ્ચયે સમીપમાં બીજાં ઘર ન હોવાને લીધે, અને ચારે તરફ ખુંદલું હોવાને લીધે ચોરાદિકથી પરાભવ થાય, અને અતિ ગુપ્ત હોય તો, ચારે તરફનાં બીજાં મકાનોથી ઘેરાયલું હોવાને લીધે શોભાને પામતું નથી, અને અગ્નિ વિગેરેના ઉપદ્રવ વખતે મકાનમાં સુરક્ષે લીધી પેસી કે નીકળી શકાય છે.

જ્યાં સુંદરશીલ વિગેરેથી અલંકૃત પાટોશી વસતા હોય, તેવા સ્થાનમાં મકાન હોવું જોઈએ. જે ખરાબશીલ (આચાર) વાળા મકાન કેવા સ્થાન- પાટોશી હોય તો ખરેખર તેમના આલાપ સાંભળવાથી માં હોવું જોઈએ. અને ચેષ્ટા વગેરે જોવાથી સદ્ગુણી પુરૂષના પણ ગુણની આપોઆપ હાની થઈ જાય છે. ઉત્તમ સાધુના ઉપાશ્રયની પાસે રહેલા હાથીને સાધુના દર્શનથી, દયાના પરિણામ થયા હતા અને પાછળથી સૂકરીના રહેઠાણ પાસે કરેલી હસ્તીશાળામાં રહેવાથી, તેજ હાથી દયા રહિત થયો હતો. વળી ગાયો ચારનાર સંગમને સારા પાટોશીનો યોગ મળવાથી તે પર-લોકમાં શાગિલદ્રપણે ઉત્પન્ન થયો હતો.

આગમમાં નિષેધ કરેલા દુષ્ટ પાટોશીઓ આ પ્રમાણે છે:—

“દાસી, તિર્થ-ચોથી પોષણ કરનાર, તાલાચર (તાબોટા પાડીને ફરવા-વાળા મસ્કરા), સ્મશાન, મૃગલાં વિગેરેને પાસામાં નાખનાર (પારધી) વ્યાધ, શીકારી વિશેષ (જનાવરોની મદદથી શિકાર કરનાર), હરિ કેશ ચંડાળ વિશેષ, લિલ્લલોકો, માછી, જુગારી, વેશ્યા, નરબતિ વિશેષ, ભાટ, અને કુકર્મ કરવાવાળા પુરૂષોના ઘર તથા દુકાનનો પાટોશ અને તેની મૈત્રીનો સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ.

જૈન શ્રીમંતોને અપીલ.

૧૬૧

વળી ઘર દેવળની પાસે હોય તો દુઃખ ચતુષ્પથ (ચોકમાં) હોય તો હાની ધૂતના મકાન પાસે હોય તો પુત્રનાર્ત અને મંત્રીના મકાન પાસે હોય તો દ્રવ્યનો નાશ થાય છે. મૂર્ખ, અકર્મી, પાખંડી, મર્યાદારહિત, ચોર, શેઠી, ક્રોધી, અત્યજ, અહંકારી, ગુરૂની શય્યા સેવનાર, શત્રુ, સ્વામિવંચક, શિકારી, સાધુ ઇત્યાદિ સ્ત્રી તથા બાળકને ઘાતકસ્નાર, અધમ પુરૂષોના પાઠોશ આત્માતું હિત ઇચ્છનાર બુદ્ધિમાન પુરૂષે ત્યાગ કરવો જોઈએ. ઇત્યાદિ શાસ્ત્રોથી જાણી લેવું. ઇતિ સપ્તમ ગુણઃ ॥ इत्यलं ॥

શેહેર રત્નદામમેં ઉપધાન વહનનો ક્રિયા સંપૂર્ણ થતાં દરમ્યાન મુનિરાજશ્રી વદ્વજ્જવિજયજીકા શિષ્ય મુનિરાજશ્રી સોહેવિજયજીકુ દીયા હુવા ગણીપદ.

(ગણિપદ પ્રદાનકે સમય મુનિ મહારાજ શ્રી હંસવિજયને દિયા હુવા બોધ.)

શ્રી વીરઃ સર્વ વિદ્યાદિ ધાવૈરિજયશ્રિયમ્ ॥ ત્રિજગજ્જનરક્ષાયાં ॥ જાત્યેકોપિયોદ્ધૃતમ્ ॥ ૧ ॥ જયંતુ ગુરવસ્તેજ્ઞિ । કરુણા વરુણાદ્વયાઃ ॥ કલ્પવલ્લોચયદ્જક્તિ । વ્યનક્તિનિશ્ચિન્તાઃ શ્રિયઃ ॥ ૨ ॥ રત્નદ્રીપોપમંપ્રાપ્ય । નૃજવં જવવારિધૌ ॥ ધર્મચિન્તામણિગ્રીઘઃ સુધિયાઽન્નીષ્ટસિદ્ધયે ॥ ૩ ॥

સજ્જનો! આજરોજ અપણે ફહાંપર એકત્ર હુવે હૈ, ઇસકા કારણ તો આપ લોકોકે જાણનેમેં આયા હી હોગા તથાપિ જીનોકો માલુમ ન હો જન માહાશયોંકે જાણનેકે ક્ષિયે મેં નિવેદન કરતા હું કી મુનિ સોહણવિજયજી તપશ્ચર્યા પૂર્વક અનેક સૂત્રકા પઠન પાઠનકી યોગ્યતાકો પ્રાપ્ત હુવે હૈ તથા અંદાજ દો મહિને તક ઇનોને માહાનિષિય સૂત્રકા આરાધન નિમિત્ત આચાર્ય તપ કીયા હૈ તેસેહી શ્રી જગવતી સૂત્રકા સ્વાધ્યાય પૂર્વક ઠપાસી તપકા પ્રારંભ કરકે ઇસી સૂત્રકે યોગોદ્ વહનસે ગણિપદકો યોગ્યતાકો પહોંચે હૈ ઇસલ્લીયે કદરદાન શ્રી સંઘને અઠાઈમહોત્સવ પૂર્વક ઇનોકો ઉક્તપદ અર્પણ કરનેકા નિશ્ચયકી યા ઇસ વાસ્તે અપણે સર્વ ફહાંપર હાજર હુવે હૈ મહાશય આપ જાણ ગયેકી સંઘને જો ફરાદા કોયાથા સો સફલ જી કર લીયા હૈ. અથ

१९२

आत्मानंद प्रकाश.

श्री संघ तरफसे इस माहात्माको कुछ निवेदन करना चाहता हूं सो माहात्मा ध्यान देकर श्रवण करे ॥ माहात्मन् आपकी पन्यास संपतविजयगणिने योगोद्बहनकी शुज क्रिया करवाके उच्च पदपर पहुँचाय दिये हैं. इस पदको पाकर संतोष मानकर बैठ रहना उचित न समझे इस पदको हांसद्व करनेवालेके शिर अनेक सुन फरजां बजानेकी हे जैसे आस्मानमें चढ़े हुये सूर्य चंद्रको राहुकी आफत हे तैसे उच्चपद आरूढको अनेक आफते दूर करके तथा अपनी पदवी दीपाके आत्मोन्नति करनेकी आवश्यकता है. माहाशय प्रथम तो कुसंप नाबुद करके सर्व समुदायके साथ संप रखनेकी ही जरूरत हे देखीए एक कवीने कहाही हे)

संप करे किम्मत वधे, घटे करे मन रीस,

थाय अंक मुख फेरवे, त्रेसठना ठत्रीश ॥ १ ॥

माहात्मन् जैसे त्रेसठको अंकका मुख फीराय देनेसें ठत्रीस बन जाता है तैसेही रीस करके जो कुसंपसें मुख फोराय होता है उसकी किम्मत याने दायकी घट जाती है और संप रखनेसे किम्मत वृद्धी हे याने उसकी बनी कदर होती है. संप एसा स्तुतिपात्र है की उसका वर्णन करने को धेरे पास पूरता शब्द जंमोन्न नही हे संप बिना हरेक तरेंकी उन्नतीकी आशा बंध्या पुत्र जैसी हे। (कोसी संघ के हीमायतीने कहा जी हे की)

बद्ध निष्फल हिमत विना । वंश संप विन व्यर्थ ।

वित्त व्यर्थ विद्या विना । अगुणे इक्ष्म अनर्थ ॥ १ ॥

माहातुजाव जैसे हिम्मत विना बद्ध निरर्थक हे, विद्या विना द्रव्य व्यर्थ हे, निर्गुणको भीक्षा हुवा इक्ष्म अनर्थकारी हे। तैसेही संप विना वंशकी पायमाही होती हे। इसलिये संप हे बांही सुख ओर श्रेय हे। संप विना आवादी। उन्नती ओर सद्गुण प्राप्तिकी आशा आकाशकुसुम जैसी व्यर्थ समजना इसलिये कोसीके साथ विरोध न रखना. देखीए शास्त्रकार माहात्माओका जी ए ही फरमान हे।

बहुजिर्नविरोधव्यं पुर्जयोहि महाजनः ।

स्फुरन्तमपिनागैर्जं । जक्षयंति पिपीक्षिकाः ॥ १ ॥

विधि विधे.

१६३

कदापि बहुत लोकोके साथ विरोध नहीं करना क्युंकी माहा-
जन बना दुर्जय हे देपीये फुंफाना शरता नागेंडको जी घणी कीनीयां ज-
क्षण करजाती है ॥ और जी सुणीअे,

बहु नाम समर्धाना । समुदायो हिदुर्जयः ॥

तृणैरायैष्टतारज्जु । जयते नाग बंधनम् ॥ १ ॥

असमर्थ जी बहुत लोक इकठे हो जाय तो यह समुदाय बना दुर्जय
हो जाता है जैसे घासके त्रणोंसे बनाया हुवा रज्जु रस्सा हाथीको जी बंधन
करनेको समर्थ होता है इसलिये कहा हे की.

समं तु समुदायेन । विरोधो जायते तदा ॥

यदा जाग्य विपर्यासो । नृणामुदयमाश्रयेत् ॥ १ ॥

जब प्राणीयोका जाग्य विपरीत होता है तबही समुदायके साथ
विरोध होता है इसलिये सर्वके साथ मीलके रहना चाहिये. क्युंकी
संप नहीं वहां जंप नहीं । और जंप नहीं वहां सुख तो होवे ही
कैसे । इसलिये संप विनय नम्रता रखके अपनी फरज अदाकरते रहे.
देखीए जैसे फल आनेसे आम्रवृक्ष झुकता रहता है तेसे ही मुनि-
जनोको गुण बहु मान प्राप्त होनेसे अजिमान पर न चढ़कर । नम्र स्वभाव
रखना उचित है अब मे डेवट ए ही सझाह देता हुं की आपने अनेक कष्ट
सहन करके यह पद हांसील कोया है उसका सुंदर फल चतुर्विध श्री संघको
चखाके सब जहानका जज्ञा करनेमें तत्पर रहे.

पुर्तमान समा. ५१२.

धामणोदमे नीकली हुइ अपूर्व जैनमूर्तिके दर्शनार्थ—रत-
लामसें मुनि महाराज श्री हंसविजयजीका गमन.

अशोक वृक्षः सुरपुष्पवृष्टि—दिव्य ध्वनिश्चामरमासनं च ।

नामंरुद्धं दुंदुजिरातपत्रं, सत् प्रातिहार्याणि जिनेश्वराणाम् ॥ १ ॥

इस काव्यमें दर्शाये हुवे दिव्य आठ महा प्रातिहार्यका कोतर काम

१६४

आत्मानं ६ अ० ११।

सहित-रतन्नामसे चार गाव (चार कोष) के फासद्वेपर धामणोद गाममें जिने-
श्वर जगवानकी प्राचिन मूर्ति जमिनमेंसे प्रगट हुई हे.

इस अद्भुत जगवानकी जव्य प्रतिमाजीके दर्शनके वास्ते मुनि महाराज श्री
हंसविजयजी आदि मुनिराज पधारेथे इस प्रसंगपर रतन्नामके जंडारीजी
आदि बहुत श्रावक लोक हाजर हुवेथे. इस बातकी खबर मिस्त्रतेगा, सेद्वानेसे
बक्षिजी आदि नामांकित श्रावक श्रावीकाए जी आयेथे और जी सेमद्विया
पंचेरुके श्रावक लोग आयेथे; पूजा तथा स्वामीवात्सद्वय कियाथा. महाराजश्रीका
व्याख्यान सुनके धामणोदके ढुंढक जाइओने जी यात्रीयोंकी खानपानादि
से स्वागत कियाथा वहांसे पंचेरु नामद्वी सेमद्विया वांगरोद आदि ग्रामोंमें
जैन चैत्योंके दर्शन करते हुवे तथा ढुंढकादिकोंको धर्मोपदेश देते हुवे महाराज
श्री रतन्नाममें वापिस पधारे हैं यहांपर हादमें पन्यासजी संपतविजयजी उप-
धान किया करा रहा हैं ॥ मैं सब ग्राम नगोंके स्वधर्मी आताओंसे प्रणाम पू-
र्वक अर्ज करता हूं कि आप अवश्य इस अपूर्व मूर्तिके दर्शन करके मनुष्य
जन्म सफल करें ॥

(प्रतापगढसे मुनि वंदनार्थे श्रावक लोकोका रतन्नाममें आगमन और
विद्यार्थीओंको ईनाम.)

प्रतापगढके श्रावक मुनि माहाराज श्री हंसविजयजी पन्यासजी-श्री
संपतविजयजीके दर्शनके द्विये पधारेथे. व्याख्यानमें प्रजावना बांटी गईथी,
तथा आत्मानंद जैन श्वे. पाठशास्त्राके विद्यार्थीयोंको घीया द्दम्मीचंदजीके
तर्फसे महाराजश्रीके हस्तकमलसे घीयाजी कृत हिन्दी जैन पृथम पुस्तककी
प्रतियें पारितोषिक देनेमें आईथी तथा कन्याओंको साध्वी श्री कल्याणश्रीके
हाथसे दी गईथी ॥

વર્તમાન સમાચાર.

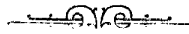
૧૬૫

શહેર ભાવનગરમાં સંપૂર્ણ થયેલ

ઉપધાન તપની ક્રિયા.

શહેર ભાવનગરમાં મહામહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ વિરવિજયજી મહારાજ અને પં. શ્રી દાનવિજયજી મહારાજના સદ્ગુપ્દેશ અનુસાર ગયા કારતક શુદ્ધી ૧૦ ના રોજથી ઉપધાન વહન કરવાની ક્રિયા શરૂ કરવામાં આવી હતી. જે ગયા માગશ્વર વદ ૧૨ ના રોજ નિર્વિધને સંપૂર્ણ થઈ. અને છેવટે માળ પહેરવાનું છેલ્લું માંગલિક કાર્ય ઉત્સાહ પૂર્વક સંપૂર્ણ થયું હતું. અને છેલ્લા દિવસોમાં શ્રી પાંચ અનુત્તર ત્રિમાનવી રચના સાથે અઢાઇ મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. અને છેલ્લે દિવસે સ્વામી-વાત્સલ્ય પણ કરવામાં આવ્યું હતું. ઉપરોક્ત તમામ આખતનો ખર્ચ અત્રેના સ્વર્ગવાસી ગૃહસ્થ શેઠ આણુંદળ પરશોતમના સુપુત્રો શેઠ ગીરધરલાલ, કુંવરજી, ગુલાબચંદ, અને ચુનીલાલ, વગેરે તરફથી કરવામાં આવ્યો હતો.

પોતાના સ્વર્ગવાસી પિતાની પાછળ કરેલા ધાર્મિક કાર્યોમાં આ એક ઉત્તમ કાર્યનો વધારો કર્યો છે. જેથી ખુશ થવા જેવું છે.

શહેર ભાવનગરથી શ્રી સિદ્ધાયલજીનો છરી પાલતો નોકળેલો સંઘ.

આ માસની શુદ્ધ ૫ સોમવારના રોજ અત્રેના શ્રી સંઘમાંના અગ્રેસર અને વિદ્વદ્ધ સ્વર્ગવાસી શા. ઝવેરભાઈ ભાઈચંદના સુપુત્ર ભાઈ પ્રતેચંદ ઝવેરભાઈએ પોતાના પિતાના શુભ સંકલ્પ અનુસાર અને તેમની આજ્ઞા મુજબ પોતાના તરફથી શ્રી સિદ્ધાયલજી છરી પાલતા સંઘ કાઢવામાં આવ્યો હતો.

ગયા ચતુરમાસમાં અત્ર ચાતુરમાસ રહેલા શ્રીમદ્ વિજયનાંદસૂરિશ્વરના શિષ્ય પરમ ઉપગારી ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રીમદ્ વિરવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીમદ્ પં. દાનવિજયજી મહારાજ વગેરે તેમજ શ્રીમદ્ મુળચંદજી મહારાજ શ્રીમદ્ વૃદ્ધિચંદજી મહારાજ તેમજ શ્રીમદ્ ઝવેરસાગરજી મહારાજ એ ચારે મહાત્માઓના શિષ્ય પરિવાર મલી સાધુ સાધ્વીના એકંદર વીશ થાણા અને સુમારે એક હળાર આવક આંત્રિકાના મળેલા ચતુર્વિધી સંઘ સાથે વરતેજ, દેવગાણા, ટાણા, ખુડયા થઈ પોશ શુદ્ધ પ્રથમ ૧૦ શનીવારના રોજ સવારના ૧૬ વાગે શ્રી સિદ્ધાયલજી સંઘ પહોંચ્યો હતો. રસ્તાના દેવગાણા-વીગેરે ગામોમાં તથા શ્રી સિદ્ધાયલજી પહોંચ્યો તે દિવસે ઉક્ત સંઘની પ્રતેચંદ ઝવેરભાઈ તરફથી ચતુર્વિધી સંઘની યથાશક્તિ ભક્તિ સ્વામીવાતસલ્ય પૂજા ભણાવવા વગેરે વગેરે કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

૧૬૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પૂજના કાર્ય માટે ભાવનગર શહેરના રાજ્ય ગાયકોને વિવિધ વાહનો સાથે સાથે લેવામાં આવ્યા હતા. જેથી તે સ્થળોએ જૂદી જૂદી તેમજ બીજી દીવસે બીજી પોશ શુદ્ધ ૧૦ને સ્વીચારના રોજ સિદ્ધાચલજી ઉપર નવાણું પ્રકારની પૂજા સંઘવી પાકથી બણાવવામાં આવી હતી જે દરેક પૂજાઓમાં અપૂર્વ આનંદ થયો હતો, સ્થયાત્રા પણ તેજ દિવસે કરવામાં આવી હતી અને છેવટે પોશ શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચલજી ઉપર ઉક્ત સંઘવીએ તેમજ તેમની માતૃશ્રી લઘુ બંધુ જાદવજી વીગેરે તિર્થમાળ ગુરુસમક્ષ વીધી પર્વક પહેરી, તિર્થમાળ પહેરનાર સર્વેએ યથાશક્તિ વ્રત પચ્ચખાણ કર્યા હતાં.

સંઘવી કૃતેચંદ્ર ઝવેરભાઈ પોતે ધર્મશ્રદ્ધા અને ધર્મની સમજવાળા હોવાથી કોઈ જાતની વ્યવસ્થાના કાર્યમાં ભાગ ન લેતા માત્ર આત્મ ધર્મ સાધવામાં જ મશગુલ હતા. આવા ઉત્તમ કાર્યો કરતાં આવી વૃત્તિનાં પ્રાણીઓ પોતાનું 'ખરેખર' હિત સાધી શકે છે. આડંબરી, માનભૂખ્યા, એક ગણું કરી સો હજારગણું બતાવનારા અને વ્યવસ્થા વીગેરેમાં માથું મારનારા મનુષ્યો જોઈએ તેવો બાબ મેળવી શકતા નથી.

પોતાના પિતાના કરમાનને માન આપી ઉદાર દીલેથી ખર્ચ કરી આવું ઉત્તમ કાર્ય કરવા માટે મી. કૃતેચંદ્રને અમો ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને છેવટે સ્વર્ગવાસી ઝવેરભાઈ બાદ્યંદના સુપુત્રો કૃતેચંદ્ર વીગેરેને સુચના કરીએ છીએ જેમ આવા ઉત્તમ કાર્યોમાં ઉદારતા બતાવી પિતાની આજ્ઞા સાથે આત્મ ધર્મ સાધ્યો છે, તેમ જેન સમાજની સ્થિતી સુધારણા માટે અથવા કુળવણી જેવા મહાન કાર્યને માટે ભવિષ્યમાં એવોજ ઉદાર હાથ લાંબાવી એક સાચું કાર્ય પોતાના પિતાની ખ્યાતિમાં વધારો કરવા માટે કરશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

સભાની લાયજેરી માટે નીચેના પુસ્તકો લેટ આવ્યા છે, જે ઉપકાર સહ સ્વીકારીએ છીએ.

શેઃ દેવચંદ્ર લાલભાઈ જેન પુસ્તકોદ્ધાર ૬૩ તરફથી શ્રી ઉપદેશ રતનાકર.

શ્રીયક મુનિ કમવન્તા શેઠ ઇ. ની કથા.
નવપદની ઓળી વીધી.
સ્વરોદય ગાન.

આવક ભીમશી માણેક મુખ્ય તરફથી.

શ્રી કુલક સંગ્રહ.
શત્રુજય મહા તિર્થાદિ તિચાર.
ઐત્યવંદન સ્તુતિ-સ્તવનાદિ સંગ્રહ.

શ્રી મહેશાણા શ્રેયરકર મંડળ તરફથી.

